

UG Ravnopravnost

Zrenjanin

Učitelj neznalica i njegovi komiteti

Beograd

IZVEŠTAJ O RESTRUKTURIRANJU PREDUZEĆA U POSTUPKU PRIVATIZACIJE

PRIVATIZACIJA

Postupak privatizacije u Srbiji započet je na osnovu saveznog **Zakona o društvenom kapitalu** iz decembra 1989. godine (SFRJ).

U avgustu 1991. godine donet je republički **Zakon o uslovima i postupku pretvaranja društvene svojine u druge oblike svojine** (R.Srbija).

Najveći broj obavljenih transformacija po republičkom zakonu, u periodu od 1991. do 1994.godine, odnosio se na model prodaje kapitala sa i bez popusta. Početkom 1994.godine, u oko 2.000 preduzeća, bilo je privatizovano više od 40% ukupnog društvenog kapitala. Izmenama i dopunama Zakona iz 1994.godine, u naredne tri godine (1994-1997) preinačene su gotovo sve do tada izvršene privatizacije, sa namerom da se vrednost stečanih prava na akcije umanju za efekat inflacije, pa je propisano da sva preduzeća izvrše revalorizaciju vrednosti društvenog kapitala i upisanih akcija ili udela. Kao rezultat ovih mera, udeo akcijskog kapitala u ukupnom kapitalu društvenih preduzeća, smanjen je za deset puta - sa oko 40% na oko 4%. Posle revizije, privatizacija je naredne tri godine bila gotovo obustavljena, a 436 ranije transformisanih društava kapitala ponovo je vraćeno u status društvenih preduzeća. Ipak, oko 500 preduzeća koja su pokrenula i okončala spor pred Ustavnim sudom, uspelo je da poveća udeo privatizovanog kapitala i veliki broj baš tih preduzeća je preživeo sve eksperimente u daljem toku privatizacije.

Sa namerom da se posle velikog zastoja ubrza privatizacija, sredinom 1997. godine donet je **Zakon o svojinskoj transformaciji u Srbiji. TO JE BIO ČETVRTI ZAKON KOJI U NASLOVU NEMA REČI "PRIVATIZACIJA"**! Po ovom zakonu prvi put je omogućena besplatna podela do 60% ukupnog kapitala preduzeća i to ne samo zatečenim i bivšim zaposlenima, već i ostalim građanima. Istovremeno, primenom Zakona o preduzećima iz procesa privatizacije je izuzeto 468 javnih preduzeća u vlasništvu države. Nakon smene vlasti u Srbiji 5. oktobra 2000. godine, nova vlast je u ime tranzicije ka demokratiji i tržišnoj privredi donela **Zakon o**

privatizaciji (29. juna 2001. godine) koji je prvi put nedvosmisleno utvrdio da je privatizacija obavezna i oročena. Već prvim članovima Zakona o privatizaciji, skupštinska većina je konfiskovala društvenu svojinu, koju je po Ustavu bila obavezna da štiti, pretvorila je u državnu svojinu i obavezala izvršnu vlast da tu konfiskovanu imovinu privatizuje u nerazumnom roku, pod izgovorom da moramo da nadoknadimo deceniju izgubljenog vremena pod Miloševićem.

Zakon o privatizaciji, Član 1.

Ovim zakonom uređuju se uslovi i postupak promene vlasništva društvenog, odnosno državnog kapitala (u daljem tekstu: privatizacija).

Zakon o privatizaciji, Član 3.

Predmet privatizacije je društveni, odnosno državni kapital (u daljem tekstu: kapital), u preduzećima i drugim pravnim licima (u daljem tekstu: subjekti privatizacije), ako posebnim propisima nije drugačije određeno.

Predmet privatizacije je i državni kapital koji je iskazan u akcijama ili udelima, ako uslovi i postupak prodaje tog kapitala nisu drugačije uređeni posebnim propisom.

U postupku privatizacije, prodaje se imovina ili deo imovine subjekta privatizacije, odnosno pojedini delovi subjekta privatizacije.

U skladu sa odredbama ovog zakona privatizuje se kapital i imovina u društvenim preduzećima osnovanim od delova preduzeća u Republici Srbiji čije je sedište na teritoriji republika bivše SFRJ.

Predmet privatizacije ne mogu biti prirodna bogatstva i dobra u opštoj upotrebi, kao dobra od opšteg interesa.

Prodaju kapitala u celini je uređivala, sprovodila i kontrolisala državna Agencija za privatizaciju, na osnovu člana 5. Zakona o privatizaciji:

Agencija za privatizaciju (u daljem tekstu: Agencija) jeste pravno lice koje prodaje kapital, odnosno imovinu i promoviše, inicira, sprovodi i kontroliše postupak privatizacije, u skladu sa zakonom.

Pored poslova iz stava 1. ovog člana, Agencija za privatizaciju (u daljem tekstu: Agencija) obavlja i poslove stečajnog upravnika, ako je stečajno veće imenuje da obavlja te poslove u skladu sa zakonom kojim se uređuje stečajni postupak, kao i poslove likvidacionog upravnika, neposredno ili preko ovlašćenog lica (poverenik Agencije), u skladu sa ovim zakonom.

U obavljanju poslova kontrole postupka privatizacije, u smislu propisa o privatizaciji, Agencija proverava: procenjenu vrednost kapitala ili imovine subjekta privatizacije; usklađenost programa privatizacije ili programa restrukturiranja sa propisima; usklađenost priliva sredstava po osnovu izvršene prodaje sa ugovorom o prodaji i izvršenje ugovora o prodaji u kojem je Agencija ugovorna strana, kao i prenos akcija bez naknade zaposlenima.

Položaj, prava, dužnosti i druga pitanja od značaja za rad Agencije uređuju se posebnim zakonom.

Novi model privatizacije podrazumevao je javnu prodaju do 70 % kapitala i movine preduzeća sa društvenim i državnim kapitalom, metodom javnog tendetra ili javne aukcije, kao i prodaju manjinskih paketa iz Akcijskog fonda ranije privatizovanih preduzeća. Potreba uvođenja novog modela privatizacije zasnovanog na prinudnoj prodaji, obrazložena je mnogim nepravilnostima i zloupotrebama u prethodnom periodu, uključujući i nerealne procene kapitala.

Nastavak privatizacije podrazumevao je završetak privatizacije delimično privatizovanih preduzeća, privatizaciju formalno transformisanih preduzeća, privatizaciju društvenih preduzeća i privatizaciju državnih preduzeća.

Do kraja 2011. godine bilo je prodato oko 2.400 preduzeća. Uprkos znatno većim očekivanjima, ukupan prihod od prodaje iznosio je samo 2,7 milijardi evra. Do kraja 2011. godine bilo je raskinuto više od 30% ugovora. Iako su uslovi prodaje bili izuzetno stimulatívni, najveći broj ugovora je raskinut zbog neplaćanja rata, zbog neodržavanja kontinuiteta proizvodnje, nepoštovanja investicionog i socijalnog programa i zbog prodaje imovine suprotno odredbama ugovora.

Najbolja društvena preduzeća praktično su bila prodana u prve tri godine. Broj prodatih preduzeća i prihodi od prodaje počeli su naglo da opadaju od 2008. godine, ne samo zbog naglog povlačenja investitora sa tržišta Srbije, nego i zbog činjenice da su sva bolja preduzeća već bila prodana. Za mnoga preduzeća i po nekoliko puta objavljivani su javni pozivi ali nije bilo kupaca, što je ponekad bio i jedan od metoda da cena padne na dno.

U mnogim slučajevima je bilo sasvim jasno da novac kupaca dolazi iz sive zone i da je privatizacija bila veoma dobra prilika da se legalizuju i novac i njegovi vlasnici. Oni su u stvari kupovali imovinu, a ne preduzeće, sa namerom da je preprodaju posle isteka ugovora i otpuštanja većine zaposlenih ili potpunog gašenja dotadašnje delatnosti. **Kroz privatizaciju se u Srbiju uglavnom vratio novac koji je početkom 90-tih obilato i planski prenošen na off-shore kompanije, buduće „strane investitore” u Srbiji.**

Najdrastičnija posledica koncentracije moći novih vlasnika ogleda se u njihovoj sprezi sa pojedincima iz partija i sve tri grane državne vlasti. Mnogi od njih su sada pokrovitelji i dobrotvori i odlučuju kakav će se i kada zakon doneti, ili bar kako će da glase neke ključne odredbe koje pogađaju njihov interes. Najvidljiviji primer bile su zakasnele odredbe o o pranju novca, koje su morale dva puta da se menjaju da bi dobile pravi sadržaj i koje su ustanovljene tek pod pritiskom evropskih institucija. Zakon o preuzimanju akcionarskih društava donet je takođe tek kada su obavljene ključne transakcije, a Zakon o zaštiti konkurencije do nedavno nije omogućavao sankcije bez suda. Komisija za hartije od vrednosti, Beogradska berza i Centralni registar, u više slučajeva služili su kao manje ili više uredni registratori onoga što se prethodno dogovori.

Agencija za privatizaciju već godinama znatno više troši nego što prihoduje od prodaje, tako da je poslednjih godina i veliki potrošač novca iz budžeta. Njene sadašnje aktivnosti uglavnom su vezane za preduzeća u stečaju. Osim toga, poslednjih nekoliko godina preduzećima koja se nalaze u resrukturiranju, a kojima rukovode državni direktori, slivale su se stotine miliona evra iz poreza koji plaćaju građani, a nekim stranim firmama davala su se bespovratna državna sredstva za svakog zaposlenog ili izdašne subvencije, dok su na drugoj strani nestajale desetine hiljada malih privatnih preduzeća.

Svaki od ukupno pet zakona prema kojima je obavljena privatizacija u Srbiji, barem jednom je bio promenjen, a poslednji koji je donet 29. juna 2001. godine, menjan je čak šest puta ("Službeni glasnik RS" br. 38/2001, 18/2003, 45/2005, 123/2007, 30/2010, 93/2012, 119/2012). Uredba o tenderu menjana je OSAM puta, a uredba o javnoj aukciji ČETIRI puta!

Privatizacija još uvek nije završena, a njeni dosadašnji efekti su gotovo **katastrofalni i u potpunoj suprotnosti sa proklamovanim načelima iz člana 2. Zakona o privatizaciji:**

Privatizacija se zasniva na sledećim načelima:

- 1) stvaranje uslova za razvoj privrede i socijalnu stabilnost;*
- 2) obezbeđenje javnosti;*
- 3) fleksibilnost;*
- 4) formiranje prodajne cene prema tržišnim uslovima.*

KOJI METOD PRIMENITI?

Hitna i totalna privatizacija, bez stvaranja prethodnih institucionalnih i drugih uslova nigde u svetu nije urodila očekivanim plodovima. U najvećem broju slučajeva takva privatizacija je dovela do ukidanja radnih mesta i do povećanja nezaposlenosti, jer privatni vlasnici nisu vodili racuna o socijalnim posledicama i troškovima nezaposlenosti.

Druga negativna prateća pojava brze privatizacije bila je korupcija: prodajući državna preduzeća često ispod tržišne, odnosno realne cene, državni funkcioneri i službenici došli su u iskušenje i u priliku, koju najčešće nisu propuštali, da za sebe i za svoje prijatelje steknu znatnu imovinsku korist.

RESTRUKTURIRANJE

Postupak restrukturiranja u Srbiji je **započeo 2002. godine** sa ciljem da se oko sedamdeset velikih privrednih sistema, opterećenih dugovima i zastarelim poslovnim kapacitetima, reorganizuje radi uspešnije privatizacije. U narednih nekoliko godina, stotine miliona evra je iz državnog budžeta plaćeno konsultantskim kućama Citadel, Deloitte, Ekonomski institut, Ces Mecon i drugim, za projekte pomoću kojih će se „beli slonovi“ socijalističke privrede strukturno prilagoditi potrebama privatnih investitora. Projekti su se skoro isključivo svodili na otpuštanje „tehnološkog viška“ radnika i prodaju preduzeća u delovima, od kojih je najveći deo danas u stečaju.

U prvom talasu restrukturiranja vlast i njeni eksperti su diskvalifikovali radnike iz odlučivanja o sudbini preduzeća tako što su ih okrivili za probleme koje restrukturiranjem hoće da reše (i za socijalizam, i za nacionalizam, koji je doveo do rata, sankcija i uništavanja privrede). Međutim, drugi talas restrukturiranja došao je nakon što je privatizacija ponela titulu procesa koji generiše korupciju, a radnici suvereno zaposeli politički prostor borbe protiv korupcije. Raskidi privatizacionih ugovora sa nesavesnim vlasnicima dešavali su se skoro uvek zato što su radnici i/ili mali akcionari prethodno vodili borbu protiv Agencije za privatizaciju da dokažu

kršenje ugovora i korupciju. Iako su ove borbe dokazale da nosilac korupcije nisu kupci, već država, preduzeća su vraćena u vlasništvo države, koja nije preuzela nikakvu odgovornost za štetu nanetu korupcijom. Nakon raskida ugovora, radnici Vršačkih vinograda, Zastave elektro, Prosvete i mnogih drugih preduzeća pokušavali su da se uključe u odlučivanje o sudbini nekadašnje društvene, a sada državne imovine, koju su svojom antikorupcijskom borbom spasili od uništenja. U tome ih je sprečila država, uvođenjem preduzeća u restrukturiranje – zataškavanjem i završetkom pljačke.

Drugi talas stavljanja preduzeća na program restrukturiranja **započeo je 2008. godine**, ovog puta ne da bi se lečile bolesti socijalističke privrede, već da bi se spasilo što se spasiti može u preduzećima u kojima je raskinut ugovor o privatizaciji i koja su vraćena državi sa ogromnim dugovima i problemima kakve nisu imali pre privatizacije. Vršački vinogradi i izdavačko preduzeće Prosveta izdvajamo kao primere zbog toga što su prodati metodom javnog tendera (ovaj metod je namenjen najboljim preduzećima, i za prvenstveni cilj ima da se dobrim firmama nađe „dobar vlasnik“, dok je visina kupoprodajne cene u drugom planu), da bi nakon raskida ugovora država nazad dobila olupine. Ponovo su na scenu stupili eksperti, ovog puta sa zadatkom da zataškaju devastirajuće efekte privatizacije. Javnosti je poznat slučaj preduzeća Zastava elektro, koje je privatizovao suprug tadašnje predsednice Narodne skupštine, danas ministarke zdravlja Slavice Đukić Dejanović; nakon što je država dobila nazad uništenu firmu, sve posledice zloupotreba Dejanovićevog menadžmenta su ostale na Zastavi elektro koja je otišla u stečaj, a njena imovina je iz restrukturiranja prodana južnokorejskoj korporaciji Jura. U svim slučajevima restrukturiranja nakon raskida privatizacionog ugovora, ono se svodi na to da **preduzeće nekoliko godina tavori i nastavlja da gomila dugove, da bi se onda oteralo u stečaj i prodalo kao nekretnina.**

PRVA UREDBA

Na osnovu člana 20. stav 5. Zakona o privatizaciji ("Službeni glasnik RS", broj 38/2001), Vlada Republike Srbije, donela je 11. januara 2002.godine **Uredbu o postupku i načinu restrukturiranja preduzeća i drugih pravnih lica („Službeni glasnik RS”, br. 1/2002).**

Na osnovu navedene Uredbe iz 2002. godine, **Agencija za privatizaciju je bila dužna da pokrene postupak restrukturiranja**, donošenjem odluke o restrukturiranju, u sledećim slučajevima:

1. nemogućnost sprovođenja postupka privatizacije preduzeća u postojećem statusnom, odnosno organizacionom obliku;
2. nemogućnost sprovođenja postupka privatizacije preduzeća sa postojećom strukturom kapitala;
3. nepostojanje potencijalnih kupaca za preduzeće u razumnom roku;
4. kad obaveze preduzeća prevazilaze ukupnu vrednost aktive umanjenu za iznos gubitaka tekuće i ranijih godina, i
5. u drugim slučajevima.

Postupak restrukturiranja statusnom ili organizacionom promenom, u smislu ove uredbe, obuhvata:

1. spajanje zavisnih preduzeća u okviru povezanog preduzeća, preuzimanjem ili novim osnivanjem;
2. podelu preduzeća na više pravnih subjekata;
3. prodaju delova preduzeća;
4. prenos imovine ili dela imovine na drugi pravni subjekat;
5. promenu oblika preduzeća, odnosno promenu oblika zavisnih preduzeća;
6. promenu unutrašnje organizacije preduzeća ukidanjem neprofitabilnih poslovnih jedinica;
7. prestanak obavljanja neprofitabilnih delatnosti preduzeća.

Postupak restrukturiranja poravnanjem iz dužničko-poverilačkog odnosa, u smislu ove uredbe, obuhvata:

1. odlaganje plaćanja ili reprogramiranje duga preduzeća, uz saglasnost većinskih poverilaca;
2. prenos obaveza sa jednog zavisnog preduzeća na drugo zavisno preduzeće u okviru povezanih preduzeća, uz saglasnost većinskih poverilaca;
3. otpisivanje glavnice duga, pripadajuće kamate ili drugih potraživanja, u potpunosti ili delimično, uz saglasnost većinskih poverilaca;
4. konverziju novčanih potraživanja od strane poverilaca sa većinskim državnim kapitalom u kapital tog preduzeća.

Postupak restrukturiranja primenom drugih mera, u smislu ove uredbe, obuhvata:

1. mere za povećanje kapitala u preduzeću;
2. mere za smanjenje ili povećanje broja zaposlenih;
3. druge promene koje se odnose na preduzeće, a koje omogućavaju prodaju njegovog kapitala ili imovine metodom javnog tendera ili javne aukcije, u skladu sa zakonom.

Preduzeće koje se restrukturira, u postupku restrukturiranja, ne može bez saglasnosti Agencije za privatizaciju da donosi odluke koje se odnose na:

1. raspolaganje pokretnom ili nepokretnom imovinom;
2. uzimanje kredita ili zajmova;
3. davanje kredita ili zajmova;
4. izdavanje garancija za druge subjekte;
5. preuzimanje obaveza drugog subjekta;
6. sticanje, povećanje ili smanjenje učešća u kapitalu drugog subjekta;
7. isplatu dividendi akcionarima;
8. izdavanje akcija ili preduzimanje drugih radnji kojima bi se izmenila postojeća struktura kapitala preduzeća;
9. promenu unutrašnje organizacije ili statusnu promenu preduzeća;
10. povećanje ili smanjenje kapitala preduzeća;
11. investiciona ulaganja u osnovna sredstva;
12. povećanje broja zaposlenih u obimu koji je veći od broja koji je potreban.

Shodno odredbama iz navedene Uredbe, Agencija za privatizaciju upućuje zahtev preduzeću koje se restrukturira, da **program restrukturiranja** dostavi, zajedno sa odlukom nadležnog organa o njegovom donošenju, u roku od devedeset dana od dana prijema odluke o restrukturiranju.

Agencija može odlučiti da samostalno izradi **program restrukturiranja preduzeća**.

Program restrukturiranja na osnovu **člana 13**. Uredbe sadrži, naročito, podatke o:

1. preduzeću koje se restrukturira;
2. poslovanju preduzeća koje se restrukturira;
3. vrednosti kapitala i imovine;
4. iznosu i načinu otplate dugova;
5. mogućnostima uspešnog restrukturiranja;
6. socijalnom programu;
7. planu privatizacije;
8. druge podatke od značaja za sprovođenje restrukturiranja.

Program restrukturiranja može da sadrži i odredbe o tome da će potraživanja poverilaca, koja su otpisana biti izmirena, pre raspodele sredstava, iz sredstava ostvarenih od prodaje kapitala u postupku privatizacije, na taj način što će prioritet u naplati potraživanja imati poverioci čija su potraživanja obezbeđena.

Poverioci čija potraživanja nisu obezbeđena namiriće se iz sredstava ostvarenih od prodaje kapitala u postupku privatizacije, srazmerno svojim udelima u visini neobezbeđenih potraživanja, pre raspodele sredstava.

Program restrukturiranja smatra se donetim ako za program glasa jedan odnosno više poverilaca, ili njihovih ovlašćenih predstavnika **čija potraživanja iznose više od polovine ukupnih potraživanja** prema preduzeću koje se restrukturira.

Ako za program restrukturiranja ne glasaju poverioci, odnosno njihovi ovlašćeni predstavnici čija potraživanja iznose više od polovine ukupnih potraživanja prema preduzeću koje se restrukturira, **Agencija za privatizaciju** može:

1. pokrenuti novi postupak restrukturiranja;
2. predložiti izmenu programa restrukturiranja;
3. pokrenuti stečajni postupak, odnosno postupak likvidacije;
4. preduzeti druge mere koje bi omogućile prodaju kapitala ili imovine preduzeća koje se restrukturira;
5. samostalno sprovesti postupak restrukturiranja preduzeća, u skladu sa Zakonom o privatizaciji.

Agencija za privatizaciju obavlja **poslove kontrole** sprovođenja postupka restrukturiranja.

Postupak restrukturiranja okončava se kada se program restrukturiranja ostvari u potpunosti, odnosno prodajom kapitala ili imovine preduzeća koje se restrukturira

DRUGA UREDBA

Vlada republike Srbije donela je 2005. godine novu Uredbu o postupku i načinu restrukturiranja subjekta privatizacije, koja je do danas menjana četiti puta ("Službeni glasnik RS", br. 52/2005, 96/2008, 98/2009, 44/2013, 59/13).

Izmenama i dopunama objavljenim u "Službenom glasniku RS" br. 44/2013 od 21. maja 2013. godine, izmenjen je član 1. ranije Uredbe tako što se prodaja kapitala subjekta privatizacije i njegovih zavisnih preduzeća može vršiti metodom javnog

tendera ili metodom javne aukcije, ali i **prodajom njegove imovine metodom javnog nadmetanja ili javnog prikupljanja ponuda pisanim putem.**

Izmenama i dopunama objavljenim u "Službenom glasniku RS" br. 44/2013 od 21. maja 2013. godine, izmenjen je **član 13. ranije Uredbe tako što su dodata dva nova stava, pa novi član 13. glasi:**

Program restrukturiranja sadrži, naročito:

- 1) *poslovno ime i sedište subjekta privatizacije;*
- 2) *podatak o poslovanju;*
- 3) *podatak o unutrašnjoj organizaciji;*
- 4) *podatak o vrednosti kapitala i imovine;*
- 5) *godišnji račun;*
- 6) *konsolidovani godišnji račun;*
- 7) *način otplate dugova;*
- 8) *bilans otvaranja;*
- 9) *položaj delova, odnosno organizacionih jedinica;*
- 10) *socijalni program;*
- 11) *program zaštite životne sredine;*
- 12) *druge podatke od značaja za sprovođenje restrukturiranja.*

Stav 2: *Ako se restrukturiranje sprovodi prodajom imovine, pored podataka iz stava 1. ovog člana program restrukturiranja sadrži i podatke o:*

- 1) *imovinskim pravima i teretima na imovini koja je predmet prodaje;*
- 2) *potraživanjima koja se namiruju prodajom imovine;*
- 3) *procentualnom učešću založene imovine u predmetu prodaje i procentualnom učešću namirenja založnih poverilaca, iz sredstava dobijenih prodajom založene imovine;*
- 4) *metodu prodaje;*
- 5) *uslovima prodaje;*
- 6) *nameni sredstava preostalih nakon namirenja posebne naknade ostvarene zaključenjem ugovora o prodaji imovine (provizija), troškova prodaje i namirenja založnih poverilaca;*
- 7) *kao i druge podatke od značaja za prodaju imovine.*

Stav 3: *Za prodaju imovine koja se sprovodi u skladu sa programom restrukturiranja koji sadrži podatke o toj imovini (br. katastarske parcele, površini, itd.), ne donose se posebne odluke u vezi sa raspolaganjem imovinom velike vrednosti.*

Izmenama i dopunama objavljenim u „Službenom glasniku RS” br. 98/2009 od 30. novembra 2009. godine, brisana su dva člana ranije Uredbe: član 18 a i Član 18 b, koji su se odnosili na mogućnosti i postupak plaćanja kupoprodajne cene u ratama.

Izmenama i dopunama koje su objavljene u "Službenom glasniku RS" br. 44/2013 od 21. maja 2013. godine i izmenama i dopunama objavljenim u "Službenom glasniku RS" br. 59/13 od 5. jula izmenjen je **član 22. Uredbe i dodati su članovi 22a, 22b, 22v, 22d, 22đ, 22e i 22ž, tako da glase:**

Član 22.

U subjektu privatizacije u kojem je sprovedeno restrukturiranje Agencija prodaje kapital, metodom javnog tendera ili metodom javne aukcije.

Član 22a

Prodaju imovine subjekta koji se restrukturira u postupku privatizacije (u daljem tekstu: prodaja imovine) organizuje i sprovodi Agencija, na osnovu ove uredbe i programa restrukturiranja.

Član 22b

Početna cena u postupku prodaje imovine obrazuje se na osnovu tržišne vrednosti imovine koja čini predmet prodaje.

Tržišna vrednost iz stava 1. ovog člana određuje se primenom metodologije i kriterijuma utvrđenih Uredbom o metodologiji za procenu vrednosti kapitala i imovine ("Službeni glasnik RS", br. 45/01 i 45/02) i Uputstvom o načinu primene metoda za procenu vrednosti kapitala i imovine i načinu iskazivanja procenjene vrednosti kapitala ("Službeni glasnik RS", broj 57/01).

Početna cena u prvom postupku prodaje imovine iznosi 100%, procenjene tržišne vrednosti imovine.

Ako se postupak prodaje iz stava 1. ovog člana ne okonča uspešno, sprovodi se drugi postupak prodaje u kome je početna cena 51%, procenjene tržišne vrednosti imovine.

Ako se ni drugi postupak prodaje ne okonča uspešno, sprovodi se novi postupak prodaje u kome je početna cena 30%, procenjene tržišne vrednosti imovine.

Do izmene od 5. jula 2013. godine, ovaj član glasio je:

Član 22b

Početna cena u postupku prodaje imovine obrazuje se na osnovu tržišne vrednosti imovine koja čini predmet prodaje.

Tržišna vrednost iz stava 1. ovog člana određuje se primenom metodologije i kriterijuma utvrđenih Uredbom o metodologiji za procenu vrednosti kapitala i imovine ("Službeni glasnik RS", br. 45/01 i 45/02) i Uputstvom o načinu primene metoda za procenu vrednosti kapitala i imovine i načinu iskazivanja procenjene vrednosti kapitala ("Službeni glasnik RS", broj 57/01).

Početna cena u prvom postupku prodaje imovine iznosi 100%, procenjene tržišne vrednosti imovine.

Ako se postupak prodaje iz stava 1. ovog člana ne okonča uspešno, sprovodi se drugi postupak prodaje u kome je početna cena 51%, procenjene tržišne vrednosti imovine.

Ako se ni drugi postupak prodaje ne okonča uspešno, sprovodi se novi postupak prodaje u kome je početna cena 30%, procenjene tržišne vrednosti imovine.

Član 22v

Prodajna cena u postupku prodaje imovine javnim nadmetanjem je poslednja ponuđena cena.

Prodajna cena u postupku prodaje imovine prikupljanjem ponuda pisanim putem je najviša ponuđena cena koja mora biti viša od početne cene utvrđene članom 22b ove uredbe.

Član 22g

Sredstva ostvarena od prodaje imovine u postupku restrukturiranja uplaćuju se na račun Agencije.

Sredstva iz stava 1. ovog člana posle izmirenja troškova prodaje imovine i namirenja poverilaca subjekata privatizacije uplaćuju se na uplatni račun budžeta Republike Srbije.

Troškovima prodaje u smislu stava 2. ovog člana smatraju se izdaci za angažovanje finansijskih i pravnih savetnika u postupku prodaje imovine, naknade za oglašavanje javnih poziva i drugih informacija od značaja za sprovođenje postupka prodaje imovine, kao i naknada Agencije za zaključenje ugovora o prodaji imovine (provizija).

Visinu naknade iz stava 3. ovog člana propisuje ministar nadležan za poslove finansija i privrede.

Tekst pre izmene:

Član 22g

Sredstva ostvarena od prodaje imovine u postupku restrukturiranja uplaćuju se na račun Agencije.

Sredstva iz stava 1. ovog člana posle izmirenja troškova prodaje imovine i namirenja poverilaca subjekata privatizacije uplaćuju se na uplatni račun budžeta Republike Srbije.

Troškovima prodaje u smislu stava 2. ovog člana smatraju se izdaci za angažovanje finansijskih i pravnih savetnika u postupku prodaje imovine, naknade za oglašavanje javnih poziva i drugih informacija od značaja za sprovođenje postupka prodaje imovine, kao i naknada Agencije za zaključenje ugovora o prodaji imovine (provizija).

Visinu naknade iz stava 3. ovog člana propisuje ministar nadležan za poslove finansija i privrede.

Član 22d

Po završetku postupka prodaje imovine kojim su se stekli svi uslovi predviđeni ugovorom o prodaji za prenos vlasništva nad imovinom koja je bila predmet prodaje (zatvaranje transakcije), Agencija donosi zaključak o namirenju založnih poverilaca.

Zaključak iz stava 1. ovog člana, Agencija dostavlja nadležnim javnim registrima za evidenciju založnih prava, radi brisanja tereta sa imovine koja je bila predmet prodaje.

Član 22đ

Ukoliko nakon zatvaranja transakcije od strane kupca dođe do kršenja ugovornih obaveza, Agencija će naplatiti bankarsku garanciju, na način propisan ugovorom o prodaji.

Postupak i način kontrole izvršenja obaveza iz ugovora o prodaji imovine, bliže propisuje ministar nadležan za poslove privatizacije.

Član 22e

Na postupak prodaje javnim nadmetanjem shodno će se primenjivati odredbe Uredbe o prodaji kapitala i imovine javnom aukcijom ("Službeni glasnik RS", br. 52/05, 91/07, 96/08 i 98/09), kojima se uređuje Priprema aukcije čl. 8-14, osim člana 8. stav 1. tačka 5), Prijava za učešće i registracija učesnika čl. 15-23, osim člana 15. stav 1.

tačka 1) i člana 16. st. 2. i 3, Sprovođenje aukcije čl. 24-35, Zapisnik o aukciji čl. 41-45. i Zaključivanje ugovora čl. 46-49, osim člana 48.

Na postupak prodaje javnim prikupljanjem ponuda pisanim putem shodno će se primenjivati odredbe Uredbe o prodaji kapitala i imovine javnim tenderom ("Službeni glasnik RS", br. 45/01, 59/03, 110/03, 52/05, 126/07, 96/08, 107/08 i 98/09) i to čl. 2-3a, odredbe kojima se uređuje Priprema za prodaju tenderom čl. 4-8, Podnošenje i prijem ponuda čl. 9-14, Otvaranje i ocena ponuda čl. 15-19, Tender sa javnim nadmetanjem čl. 19a-19v, Tender sa jednim učesnikom čl. 20-21a i Zaključivanje ugovora o prodaji čl. 22-26.

Član 22ž

Sredstva plaćanja u postupku prodaje imovine javnim nadmetanjem i javnim prikupljanjem ponuda mogu biti u domaćoj i stranoj konvertibilnoj valuti.

U postupku prodaje imovine prodajna cena plaća se odjednom.

STUDIJE SLUČAJEVA

- **FGP REKORD HOLDING DP BEOGRAD – U RESTRUKTURIRANJU**
- **RTB BOR – GRUPA RUDARSKO-TOPIONIČARSKI BASEN BOR DOO, BOR – U RESTRUKTURIRANJU**

- **REKORD HOLDING**

„Rekord“ je privatizovan 15. marta 2005. godine nakon dvoipogodišnjeg postupka restrukturiranja. Privatizacija je realizovana tako što su „Rekord Holding“ i tri njegova zavisna preduzeća na javnoj licitaciji, koju je organizovala Agencija za privatizaciju, prodala svu svoju pokretnu i nepokretnu imovinu rusko-srpskom konzorcijumu “Vizahem”. Ugovor je u ime „prodavaca“ potpisala Agencija za privatizaciju, kao njihov “ponomoćnik”. Prenosimo u celosti tekstove podnesaka koje je pisao naš pravni tim, iz kojih se jasno vide kršenje radničkih prava i zloupotrebe u restrukturiranju.

REPUBLIKA SRBIJA

USTAVNI SUD

USTAVNA ŽALBA

I PODACI O PODNOSIOCU USTAVNE ŽALBE

a. ZA FIZIČKO I PRAVNO LICE

Dragoljub Kostić iz Beograda, ul.Borska br.80, JMBG 1506955710015.

b. ZA PUNOMOĆNIKA

Advokat Gordana Spasojević iz Beograda, ul. Palmira Toljatića br. 5. br.leg. 6115.

II PODACI O POJEDINAČNOM AKTU ILI RADNJI KOJA SE OSPORAVA

Povreda ustavnih prava u privatizaciji, kao i stečajnim postupcima 2 St. 267/11 i 9 St.114/10 koji se vode kod Privrednog suda u Beogradu

Da li su iscrpljena sva pravna sredstva ili nisu predviđena druga pravna sredstva za njegovu zaštitu? **Nisu predviđena**

Da li je postojao neki drugi pravni lek koji nije iskorišćen sa navodom zašto to nije učinjeno? **NE**

Da li je izjavljen još neki pravni lek i da li je okončan postupak po njemu, a ako nije pred kojim organom se vodi postupak? **Nije bilo mogućnosti za izjavljivanje pravnog leka.**

B. RADNJA DRŽAVNOG ORGANA ILI NOSIOCA JAVNOG OVLAŠĆENJA

Naziv organa: Republika Srbija, Agencija za privatizaciju RS, Ministarstvo finansija RS, Ministarstvo rada, zapošljavanja i socijalne politike RS, Poreska uprava, Republički fond penzijskog i invalidskog osiguranja, Privredni sud u Beogradu, ul. Masarikova br.2. i dr. radi povrede zakonskih,ustavnih prava i prava iz usvojenih međunarodnih konvencija u toku privatizacije i stečajnim postupcima koji se vode pred Privrednim sudom u Beogradu 2 St. 267/11 protiv stečajnog dužnika „REKORD HOLDING“ DP - U STEČAJU i 9 St.114/10 protiv stečajnog dužnika „VIZAHEM“ DOO – U STEČAJU.

III NAVEDITE USTAVOM ZAJAMČENO MANJINSKO PRAVO ILI SLOBODU ZA KOJE SMATRATE DA VAM JE POVREĐENO ILI USKRAĆENO

Radi neisplaćenih zarada i socijalnih doprinosa bivšim radnicima „REKORD-HOLDING“ DP BEOGRAD – u stečaju i „VIZAHEM“ d.o.o Beograd – u stečaju:

a) **Ustavno pravo ili sloboda za koju tvrdite da je povređena ili uskraćena:** Pravo na jednaku zaštitu prava i na pravno sredstvo iz člana 36. Ustava RS, Pravo na imovinu iz člana 58. Ustava RS, Pravo na socijalnu zaštitu iz člana 69. Ustava RS, Pravo na penzijsko osiguranje iz člana 70. Ustava RS, kao i prava iz člana 14. – Zabrana diskriminacije, iz Konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, člana 1. – Zaštita imovine, iz Protokola uz Konvenciju o ljudskim pravima i osnovnim slobodama, člana 1.-Opšta zabrana diskriminacije, iz Protokola 12 uz Konvenciju za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, kao i prava iz Revidirane Evropske socijalne povelje, koju je Republika Srbija ratifikovala 2009. godine i to: iz člana 1. tačka 2 (pravo na rad), člana 12. tačka 1. (pravo na socijalu sigurnost), člana 24. (Pravo na zaštitu u slučajevima prestanka radnog odnosa) i člana 25. (Pravo radnika na zaštitu njihovih potraživanja u slučaju nesolventnosti poslodavca) člana 29. (Pravo na informisanje i konsultacije u slučajevima kolektivnog otpuštanja) člana 30. (pravo radnika na zaštitu od siromaštva i socijane isključenosti) iz Revidirane Evropske socijalne povelje, koju je Republika Srbija ratifikovala 2009. godine.

b) Odgovarajuće odredbe Ustava kojima se ta prava jemče iz odredbi čl. 36, 58, 69, 70. i dr. čl. Ustava Republike Srbije i navedene odredbe Konvencije, Protokola i Revidirane Evropske socijalne povelje.

IV NAVEDITE U ČEMU SE SASTOJI POVREDA ILI USKRAĆIVANJE USTAVOM ZAJAMČENOG LJUDSKOG ILI MANJINSKOG PRAVA ILI SLOBODE

Fabrika gumenih proizvoda „REKORD HOLDING” DP BEOGRAD – U STEČAJU, ul. Patrijarha Dimitrija 14, matični broj: 07014007, je osnovana 1925. godine, kao privatno preduzeće, pod nazivom ”REKORD” sa sedištem u Leskovcu. U privatnom vlasništvu je bilo do 1946. godine, a u državnom od 1946, do 1950. godine. Od 1950. godine preduzeće je u društvenom vlasništvu. Na sadašnjoj lokaciji Fabrika se nalazi od 1942. godine.

2001. godine Preduzeće je organizovano kao društveno preduzeće u formi holdinga. Holding je bio sistem sa 18 manjih preduzeća pod neposrednim upravljanjem holdinga ili nekog od zavisnih preduzeća.

Rešenjem Agencije za privatizaciju broj 118/02 – P- 15/03 od 26.06.2003. godine u FGP „REKORD HOLDING” DP BEOGRAD pokrenut je postupak restrukturiranja.

Dokaz: Rešenje Agencije za privatizaciju broj 118/02 – P- 15/03 od 26.06.2003.

Agencija za privatizaciju je 01.07.2003. godine objavila oglas o pokretanju postupka privatizacije i pozvala sve poverioce da prijave svoja potraživanja prema subjektu privatizacije u roku od 30 dana.

U postupku prijavljivanja potraživanja **Republički fonf za penzijsko i invalidsko osiguranje zaposlenih u Beogradu**, ul. Dr Aleksandra Kostića, prijavilo je potraživanje u iznosu od 34.149.526,00 dinara, prema Rekord Holdingu; 26.924.373,00 dinara prema Rekord Pneumatici; 20.523.710,00 prema Rekord CTR; i 18.074.046,00 dinara prema Rekord MER, na ime neuzmirenih poreza i doprinosa.

Republički fond za zdravstveno osiguranje zaposlenih u Beogradu, prijavio je potraživanje u iznosu od 39.757.154,00 dinara prema Rekord Holdingu; 30.104.558,00 dinara prema rekord Pneumatici; 22.948.508,00 donara prema Rekord CTR; i 17.665.444,00 ptema Rekord MER, na ime neizmirenih doprinosa.

Agencija za privatizaciju Republike Srbije, svojom Rešenjem P-44/04 od 8.12.2004. godine usvojila je Program restrukturiranja.

Dokaz: Rešenje Agencije za privatizaciju P-44/04 od 8.12.2004. o prihvatanju Programa restrukturiranja

Usvojenim Programom restrukturiranja **Republičkom fondu za penzijsko i invalidsko osiguranje zaposlenih u Beogradu**, PRIZNATO je potraživanje u iznosu od 34.149.526,00 dinara, prema Rekord Holdingu; 26.924.373,00 dinara prema Rekord Pneumatici; 20.523.710,00 prema Rekord CTR; i 18.074.046,00 dinara prema Rekord MER, te je ovaj poverilac za navedene iznose **uvršćen u Verifikacionu listu** potraživanja koja je **sastavni deo Programa restrukturiranja.**

Usvojenim Programom restrukturiranja **Republičkom fondu za zdravstveno osiguranje zaposlenih u Beogradu**, PRIZNATO je potraživanje u iznosu od 39.757.154,00 dinara prema Rekord Holdingu; 30.104.558,00 dinara prema Rekord Pneumatici; 22.948.508,00 donara prema Rekord CTR; i 17.665.444,00 ptema Rekord MER, te je ovaj poverilac za navedene iznose **uvršćen u Verifikacionu listu** potraživanja koja je takođe bila **sastavni deo Programa restrukturiranja.**

Nakon izrade Programa restrukturiranja sa Verifikovanom listom potraživanja i njegovog usvajanja od strane nadležnih organa, zaključen je dana **16.04.2004.** godine **Ugovor o preuzimanju dela duga Broj: 635** između ugovarača Rekord Holldinga i Fonda za razvoj Republike Srbije, kojim je pruzet dug u ukupnom iznosu od 83.321.014,00 dinara. Navedenim pruzimanjem dela duga u skladu sa Ugovorom broj 635 od 16.04.2004. godine Rekord Holding je izmirio obavezu prema **Republičkom fondu za penzijsko i invalidsko osiguranje zaposlenih Beograd** u iznosu od 83.321.014,00 dinara, **multilateralnom kompenzacijom** međusobnih obaveza i potraživanja 16.04.2004.g, a zaduživanjem kod Fonda za razvoj Republike Srbije i to za sve subjekte privatizacije (Rekord Holding, Rekord Pneumatika, Rekord CTR i Rekord MER). Dakle, navedenim **Ugovorom o preuzimanju dela duga br. 635 i multilateralnom kompenzacijom** potraživanje Republičkog fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje zaposlenih Beograd **PREŠLO JE na Fond za razvoj Republike Srbije** za iznos od **83.321.014,00 dinara.**

Dokaz: Ugovor o preuzimanju dela duga broj: 635 od 16.04.2004. godine.

Odlukom Fonda za razvoj Republike Srbije broj 706 od 01.06.2005. godine data je saglasnost za preuzimanje duga po Ugovoru o preuzimanju dela duga Broj: 635.

Nakon izrade Programa restrukturiranja sa Verifikovanom listom potraživanja i njegovog usvajanja od strane nadležnih organa, zaključen je dana **16.04.2004.** godine i **Ugovor o preuzimanju dela duga Broj: 775** između ugovarača Rekord Holldinga i Fonda za razvoj Republike Srbije, kojim je preuzet dug u ukupnom iznosu od

99.732.304,00 dinara. Navedenim preuzimanjem dela duga u skladu sa Ugovorom broj 775 od 16.04.2004.godine Rekord Holding je izmirio obavezu prema **Republičkom fondu za zdravstveno osiguranje zaposlenih Beograd** u iznosu od 99.732.304,00 dinara, **multilateralnom kompenzacijom** međusobnih obaveza i potraživanja 16.04.2004. g, a zaduživanjem kod Fonda za razvoj Republike Srbije i to za sve subjekte privatizacije (Rekord Holding, Rekord Pneumatika, Rekord CTR i Rekord MER). Dakle, navedenim **Ugovorom o preuzimanju dela duga br. 775 i multilateralnom kompenzacijom** potraživanje Republičkog fonda za zdravstveno osiguranje zaposlenih Beograd **PREŠLO JE** na Fond za razvoj Republike Srbije za iznos od 99.732.304,00 dinara.

Odlukom Fonda za razvoj Republike Srbije broj 711 od 01.06. 2005. godine data je saglasnost za preuzimanje duga po Ugovoru o preuzimanju dela duga Broj: 775.

Projektni zadatak Programa restrukturiranja bilo je stvaranje uslova za privatizaciju i sprovođenje privatizacije kroz prodaju Preduzeća ili njegovih delova. Konsultantske usluge u postupku restrukturiranja i privatizacije pružalo je preduzeće „FACTIS „ DOO iz Beograda, ul. Džordža Vašingtona 54/2, koju je ugovorom angaživala Agencija za privatizaciju u 2003, 2004. i 2005. godini, koji je za Agenciju za privatizaciju potpisao **Dr Mirko Cvetković, direktor.**

Dokaz: Ugovor o konultantskim uslugama.

Na osnovu Tačke 7. Ugovora Konsultant je mogao da angažuje pod-konsultante kao pravne savetnike, za pregovore i i izradu nacрта kupoprodajnog ugovora i druga dokumenta koja se odnose na postupak privatizacije „REKORD HOLDING” DP. Fiksna nagrada za ovaj posao je na osnovu člana 8.2.1. Ugovora iznosila **7.000.000,00 dinara sa ugovorenim avansom od 30% avansa** nakon početka pružanja usluga i posebnom naknadom za uspešno obavljen posao, koja je definisana unapred i koja je iznosila 1% od utvrđene osnovice za obračun (redovna naknada).

Na osnovu **Tačke 8.2.1.** kao numerator za obračun relativnog uspeha prodaje služio je broj zaposlenih radnika u prodatim delovima preduzeća u odnosu na celo preduzeće, a ne vrednost sredstava.

Da bi stekao pravo na naplatu minimalne naknade za uspešno obavljeni posao Konsultant je morao da proda deo kapitala ili imovine preduzeća u kome je zaposleno najmanje 60% radnika preduzeća. Pri utvrđivanju ukupnog broja radnika, kao i broja radnika koji ostaju zaposleni u prodatim delovima preduzeća bilo je predviđeno da se neće uzimati u obračun radnici koji su otpušteni uz otpremnine koje isplati Vlada Republike Srbije, zatim oni koji napuste preduzeće po osnovu odlaska u penziju, kao ni po osnovama koje nisu u vezi sa aktivnostima Konsultanta.

Ugovorom o kupoprodaji, koji je registrovan u Agenciji za privatizaciju pod brojem 1-241/05-118/02 od **15.03.2005. g.** i overen kod Prvog opštinskog suda u BEOGRADU II Ov.br. 498/05 od 15.03.2005. g. **prodat je paket imovine:**

„REKORD HOLDING“ DP i tri zavisna preduzeća „Rekord Pneumatika”, „Rekord Cevi i Tehnička roba” i „Rekord Mašinsko-Energetski poslovi” preduzeću „VIZAHEM Eksport Import” d.o.o. za **5.200.000,00 EUR-a, uz obavezno preuzimanje 769 radnika po spisku zaposlenih.** U registar Trgovinskog suda

Rešenjem XII Fi. 4708/03 od 24.04.2003. godine upisan je Kupac (srpsko-ruski konzorcijum) u kome je bila i supruga nekadašnjeg generalnog direktora Rekorda.

Dokaz: Ugovor o kupoprodaji pokretne i nepokretne imovine 1-241/05-118/02 od 15.03.2005. g.

Ugovor o kupoprodaji pokretne i nepokretne imovine 1-241/05-118/02 od 15.03.2005. godine koji je sačinila Agencija za privatizaciju bio je **atipičan za privatizaciju jer u njemu nije sadržana mogućnost raskida ugovora na osnovu člana 41.a Zakona o privatizaciji.**

Predmetnim ugovorom o prodaji se prodavala IMOVINA a ne DRUŠTVENI KAPITAL, pa su se **na ovaj ugovor i na posledice raskida ugovora mogle primeniti samo odredbe čl. 124. do 132. Zakona o obligacionim odnosima i u skladu sa tim Agencija za privatizaciju NIJE MOGLA POKRENUTI POSTUPAK ZA RASKID PREDMETNOG UGOVORA.** Kupac nije bio pravni sledbenik Prodavca i nije pružio dugove Prodavca. Iz Zapisnika Poreske uprave – filijala Rakovica broj: 47-1/1257-2005 od 31.12.2005. može se videti (strana 8. prvi pasus) nalaz poreskog inspektora da „poslovanje preduzeća „Vizahem“ predstavlja PARALELNO poslovanje preduzeća „REKORD“ i konstatacija na strani 7. prvi pasus, da je „Vizahem“ vlasnik proizvodnje, a nije obveznik po nastalim obavezama, što je sukob interesa, pa na osnovu toga i nezakonito izvršena privatizacija, bez kontinuiteta stvorenih obaveza“.

Dokaz: Zapisnik Poreske uprave – filijala Rakovica broj: 47-1/1257-2005 od 31.12.2005.

Kupac nije poštovao odredbe kupoprodajnog ugovora, osnovnu delatnost nije obavljao u roku od 5 godina kako je bio u obavezi po ugovoru, već je 2008. godine namerno doveo firmu u stečaj. Zbog specifičnosti ugovora o predaji imovine, prodavci su imali pravo na jednostrani raskid ugovora samo u slučaju da kupac ne upati kupoprodajnu cenu.

Na osnovu kupoprodajnog ugovora kupljeno je preko 44.000 m² uknjiženih objekata sa pravom korišćenja oko 7 hektara zemljišta (čl. 2 Ugovora-43 građevinska objekta, sve proizvodne mašine, robu zatečenu u magacinu, sirovine i rezervni delovi, vozila i dr.) za kupoprodajnu cenu od **419.540.160,00** dinara ili **5.200.000,00 EUR** (u članu 3. Ugovora pogrešno je upisano slovima: petmilionadvestotinehiljadad**inara**).

Na osnovu procene vrednosti dela imovine stečajnog dužnika „Vizahem“ – u stečaju 9 St. 114/2010 OD FEBRUARA 2010. g. imovina stečajnog dužnika vredela je **35.433.160,00 EUR**, a samo pokretna imovina koja je unovčena iznosila je preko 1.000.000,00 EUR-a.

Dokazi: 1. Zapisnik Odbora poverilaca od 07.10.2011. g. 2. Zapisnik Odbora poverilaca od 08.07.2011. godine.

Nakon prodaje najvećeg dela imovine „VIZAHEMU” DOO BEOGRAD, **Odlukom broj P.141/06 od 09.08.2006.g. Agencija za privatizaciju je okončala postupak restrukturiranja „REKORD HOLDING“ DP BEOGRAD.**

Dokaz: Odluka Agencije za privatizaciju o okončanju postupka restrukturiranja broj P. 141/06 od 09.08.2006. g.

IZ KOPOPRODAJNE CENE TREBALO JE PRVO UPLATITI DOPRINOSE BIVŠIM RADNICIMA, ALI AGENCIJA ZA PRIVATIZACIJU TO NIJE URADILA.

Od sredstava namenjenih isplati poverilaca oduzeta su samo sredstva potrebna za izmirenje obaveza prema OBEZBEĐENIM POVERILOCIMA i to:

- Beobanke AD Beograd u stečaju u iznosu od 9.907.668,58 dinara,
- Republičke direkcije za robne rezerve u iznosu od 4.291.863,27 dinara i
- Zepter Banke AD Beograd u iznosu od 7.034.789,99 dinara.

Programom restrukturiranja svih subjekata privatizacije je bilo predviđeno da se obezbeđenom poveriocu Beobanci AD priznaje obezbeđeno potraživanje u iznosu od 9.907.888,58 dinara sa pripadajućom kamatom do dana prodaje.

Pre usvajanja Programa restrukturiranja sa Beobankom AD u stečaju zaključen je Ugovor o regulisanju međusobnih odnosa od 06.10.2004. godine, kojim je regulisan međusobni odnos obaveza i potraživanja sa stanjem na dan 01.07.2004. godine.

Imajući u vidu da Ugovorom o regulisanju međusobnih odnosa od 06.04.2004. godine nije bio obuhvaćen period od 01.07.2004. godine pa do prodaje subjekata privatizacije, to je nakon usvajanja Programa restrukturiranja zaključen Aneks br.1. kojim je regulisan iznos pripadajuće kamate.

Na osnovu Ugovora o pružimanju dela duga Broj: 653 i Ugovora o pružimanju dela duga Broj: 775, sprovedene multilateralne kompenzacije od 16.04.2004. godine i Odluka Fonda za razvoj Republike Srbije Broj: 706 i Broj: 711 od 01.06.2005. godine, došlo je do promene poverilaca, pa je **POVERILAC NAKON PRODAJE IMOVINE U MESTO FONDA PIO I FONDA ZA ZDRAVSTVENO OSIGURANJE POSTAO FOND ZA RAZVOJ REPUBLIKE SRBIJE, PO OČIGLEDNO UNAPRED PRIPREMLJENOM SCENARIJU TAKO DA NOVAC NIJE OTIŠAO NA UPLATU ZAOSTALIH SOCIJALNIH DOPRINOSA RADNICIMA.**

Dokaz: 1.) Zapisnik komisije za utvrđivanje rezultata glasanja o Programu restrukturiranja; 2.) Obračun sredstava za isplatu poverilaca Br. 16 od 21.04.2005.g i 3) Dopuna obračuna za isplatu poverilaca Br. 645 od 01.07.2005. g.

Po Programu restrukturiranja svi poverioci su morali biti izmireni po zaključivanju kupoprodajnog ugovora sa „VIZAHEM“-om a najkasnije do donošenja rešenja o izlasku iz restrukturiranja.

Skupština „REKORD HOLDING” DP donela je 2008. godine odluku da se bivši radnici vrata u radni odnos kod „REKORD HOLDING“ DP-u restrukturiranju, kada je nad kupcem stečajnog dužnika, preduzećem „VIZAHEM Eksport Import” otvoren stečajni postupak (Rešenjem VI St.80/2007).

U periodu od 12.07.2008. do 30.11.2008. svi radnici iz „Vizahema“ bili su prebačeni na socijalno osiguranje kod „Rekord Holding“ na osnovu odluke Skupštine od 15.08.2008. godine. Zarade im nisu isplaćivane a doprinosi su obračunavani na najnižu propisanu osnovicu, ali ni tada nisu uplaćivani.

Zaposlenima koji su iz Rekorda pruzeti u Vizahem nisu uplaćeni porezi i doprinosi FONDU PIO za period pre privatizacije od 01.01.2004. godine do 31.12.2004. godine kao i od 01.01.2005. do 14.04.2005. godine kao i kompletan beneficirani staž.

Sporazum sa bivšim poslodavcem Vizahem od 16.10.2008. g, po preporuci Agencije za privatizaciju Broj: 550-00-172/1/2008-15 od 16.10.2008. godine, takođe je nalagao isplatu minimalnih zarada i uplatu doprinosa za 2006, 2007 i 2008. godinu i šest meseci 2008. godine, kao i uplatu beneficiranog radnog staža za sve prethodne godine, što nikada nije urađeno.

Dokaz: Rešenje Poreske uprave – filijala Rakovica od 31.01.2009.g.

Ministarstvo finansija i regionalnog razvoja je rešenjem broj 401-00-1784/ 2 /2008-15 od 09.10.2008. godine odobrilo sredstva za socijalni program bivšim radnicima. Nakon toga, svim zaposlenima je dana **30.11.2008. godine, prestao radni odnos u „REKORD HOLDING” DP** i upućeni su da je prijave kod Nacionalne službe za zapošljavanje.

Dokaz: 1) Rešenje Ministarstva finansija i regionalnog razvoja broj 401-00-1784/2/2008-15 od 09.10.2008. godine 2) Rekapitulacija poreza i doprinosa iz zarada radnika u privredi od 12.07. do 30.11.2008. g.

2009. godine predstavnici bivših radnika su upozoravali Ministarstvo ekonomije i regionalnog razvoja da su od 11.07.2008. godine svi zaposleni u Vizahemu ponovo vraćeni u FGP Rekodr Holding DP, da je ceo mašinski park prodat i da u takvim uslovima radnici nemaju šta da proizvode, praktično uz znanje Agencije za privatizaciju i znanje Ministarstva ekonomije i regionalnog razvoja i da su tako postali virtualno preduzeće, te da im je ponuđen jedini izbor po donetoj odluci o utvrđivanju programa za rešavanje viška zaposlenih u procesu racionalizacije, restrukturiranja i pripreme za privatizaciju („Sl.glasnik RS“ br. 64/05, 89/06, 85/08 i 90/08) **iako je Rešenjem broj P.141/06 od 09.08.2006. g. Agencija za privatizaciju okončala postupak restrukturiranja „REKORD HOLDING“ DP BEOGRAD i da se u rešenju Broj: 400-00-1784/2/2008-15 od 09.10.2008.godine, kao i da se ne pominje da su bivši zaposleni dobili odobrena sredstva po socijalnom programu Vlade Srbije iz tzv. „Tranzicionog fonda“.**

U Trgovinskom sudu u Beogradu, gde se vodio stečajni postupak, napravljen je dogovor sa zamenikom stečajnog upravnika Gordanom Zlatanović Kostić i

tadašnjim predsednikom Trgovinskog suda, zaveden pod VIII Br. 44/09-556-2 od 02.10.2009. godine, kojim je precizirano na koji način će bivšim radnicima biti isplaćivano njihovo potraživanje.

Dokaz: Izveštaj o rezultatima razgovora sa predsednikom Trgovinskog suda u Beogradu VIII Br. 44/09-556-2 od 02.10.2009. godine

Na osnovu Zaključka Vlade RS 05 Broj: 181- 796/2007-1 od 08. 02.2007. godine, Zaključka Vlade RS 05 Broj: 11-5299/2009-3 od 27. avgusta 2009. godine usvojene su Mere za rešavanje problema koji nastaju u ostvarivanju prava zaposlenih u uslovima ekonomske krize, kojima je bilo predviđeno da se obezbede sredstva za izmirenje neuplaćenih doprinosa za penzijsko i zdravstveno osiguranje radnicima za koje ti doprinosi nisu uplaćeni u periodu od 01.01.2004. godine do 30.06.2009. godine. Ovim Merama nije bilo predviđeno oslobađanje poslodavaca od njihove zakonske obaveze plaćanja doprinosa, već ostvarivanje prava radnika pre izmirenja ovih obaveza od strane preduzeća.

Dokaz: 1) Dopis Agencije za privatizaciju Broj: 118-0109/02 od 01.09.2009.g. i 2) Zaključak o prihvatanju informacije Ministarstva rada i socijalne zaštite sa zaključkom Vlade 05 Broj: 11-5299/2009 -3 od 27. avgusta 2009. godine, sa Merama za rešavanje problema.

Povodom zahteva v.d. direktora „REKORD HOLDING“ DP Broj: 382 od 22.06.2009. godine koji je upućen Ministarstvu ekonomije i regionalnog razvoja za povezivanje radnog staža zaposlenih u periodu od 01.01.2004. do 31.12.2004. godine, od 01.01.2005. do 14.04.2005. godine, od 12.07.2008. do 30.11.2008. godine, kao i kompletnog beneficiranog staža do 13.04.2005. godine, odgovoreno je da je potrebno da se zahtev podnese samo na propisanom obrascu i da će nakon toga zahtev biti razmatran i rešavan.

Na osnovu Zaključka Vlade RS 05 Broj: 6265/2009-001 od 02.10.2009. godine od Ministarstva finansija je dobijena Potvrda Broj: 181-576-2/2009-002 od 05.01.2010. g. i Potvrda o izmeni i dopuni potvrde Broj: 181-139-3/2010 od 25.01.2010. godine na osnovu kojih je Ministarstvo finansija bilo u obavezi da radnicima poveže staž u skladu sa Uredbom i Zaključcima Vlade 05 Broj: 43-6265/2009-001 i 05 Broj: 113-1041/ 2010-4 od 17. februara 2010. godine, kao i prateće Procedure Broj: 414-00-28/ 2010-01 od 08.03.2010. godine, a Fondu PIO su bili dostavljeni spiskovi radnika i obračun doprinosa za efektivni i beneficirani radni staž za period od 01.01.2004 g. do 30.06.2009. godine.

Dokazi: 1) Zahtev za izdavanje potvrde o prethodnom ispunjenju uslova za povezivanje penzijskog staža od 25.12.2009. g. 2) Dopuna zahteva za povezivanje radnog staža od 22.01.2010. g. 3) Potvrda Broj: 181-576-2/2009-002 od 05.01.2010. g. 4) Potvrda o izmeni i dopuni potvrde Broj: 181-139-3/2010 od 25.01.2010. g 5) Jedinstvaeni spisak zaposlenih po Prilogu 3.

Ministarstvo finansija, Uprava za trezor, obavestilo je „Rekord Holding“ DP (obaveštenjem br: 181-1717-1-/2010-02 od 22.10.2010.g.) da su doznačena sredstva u korist uplatnih računa za doprinose za penzijsko i invalidsko osiguranje, čime će se regulisati sve obaveze prema Republičkom fondu za PIO.

Dokaz: Dopis Ministarstva finansija – Uprava za trezor od 22.10.2010. godine.

Ministarstvo finansija, Uprava za trezor, svojim dopisom od 27.10.2010. godine, konstatovalo je da postoji problem nezatvorenih obaveza iz ranijih godina i sa druge strane da u poreskoj upravi ne postoji mogućnost retroaktivnog zaduženja i predložilo je da se beneficirani staž, utvrđen Zapisnikom komisije o radnim mestima na kojima se staž osiguranja računa sa uvećanim trajanjem poveže po Zaključku Vlade Republike Srbije 05-Broj: 113-1041/2010-4 od 17. februara 2010. godine i pratećoj Proceduri Broj: 414-00-28/2010-01 od 08.03.2010. godine.

U dopisu Ministarstva dalje se navodi: „Postupak oko regulisanja obaveza za beneficirani staž treba prilagoditi pomenutoj proceduri, tako što bi se nepostojanje zaduženja u Poreskoj upravi (**nema zapisnika**) regulisalo sastavljanjem POUR-PIO obrasca kao osnova za uplatu. Utvrđeni iznos obaveze realizovao bi se nalogom za prenos sredstava u korist podračuna 840-733166843-13 - Tekući transferi po osnovu doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje za pojedine kategorije osiguranika-zaposlenih obezbeđene u budžetu Republike.“

Dokaz: Dopis Ministarstva finansija – Uprava za trezor od 27.10.2010. godine.

Zbog obustave plaćanja u neprekidnom trajanju 2-3 godine, sa stanjem na dan 04.01.2011. godine u iznosu od neverovatnih **219.949.312.385,26 dinara** (Potvrda NBS br. XIV/2-751/1/1548/10) Privredni sud u Beogradu je **Rešenjem br.2 St.671/2011** od 21.01.2011. godine pokrenuo prethodni stečajni postupak za „REKORD HOLDING“ za utvrđivanje razloga za otvaranje stečajnog postupka.

Dokaz: 1) Potvrda NBS od 04.01.2011.g. 2) rešenje o otvaranju stečajnog postupka 2 St. 267/2011 od 11.04.2011. g.

Bivši radnici u svojstvu poverilaca su uplatili predujam u visini od 50.000,00 dinara. Na ročištu 10.05.2011. godine sud je konstatovao da su ispunjeni uslovi za otvaranje stečajnog postupka zbog trajnije nesposobnosti plaćanja i imenovao je za stečajnog upravnika – Agenciju za privatizaciju.

Prodajom nesporne imovine stečajnog dužnika „REKORD HOLDING“ DP još 2005. godine prestala je mogućnost obavljanja osnovne delatnosti – zbog čega je stečajni sudija dana 09.08.2011. godine, doneo rešenje kojim je određeno da se stečajni postupak nad stečajnim dužnikom sprovede **bankrotstvom, kako u zakonskom roku od 90 dana od otvaranja stečajnog postupka **nije bio podnet nijedan plan reorganizacije.****

I Po zahtevu SAVETA ZA BORBU PROTIV KORUPCIJE stečajni upravnik u stečajnom postupku **2 St. 267/2011** dao je Izjašnjenje VII Su.br.38/12-38-3 od 28.05.2012. godine, u kome su navedeni podaci, i to:

Imovina stečajnog dužnika „**REKORD HOLDING**” DP sastoji se:

- od zemljišta u Beogradu i okolini, od 830 hektara, 14 ari i 45m², na raznim lokacijama, sa upisanim pravom korišćenja u korist stečajnog dužnika, koje je u međuvremenu znatno samnjivano, usled prenosa putem mnogobrojnih statusnih promena kojima je vršen i prenos imovine-zemljišta, a koje su vršene u periodu pre otvaranja stečajnog postupka sa preduzećima TP „Banovo brdo” iz Beograda i Zemljoradničke zadruge „čukarica” iz Beograda i Gradskom opštinom Rakovica, za koj i se vode četiri parnice pred Privrednim sudom u Beogradu:

- zgrada ekonomije (8179m²), magacini svinjac (150m²) magacin nov (150m²) macacin stari sa šupom (230m²) štala (110 m²) koševi za kukuruz (120m²) nadstrešnica za mašine (8650m²) 29 metalni kiosk (11m²),
- stambeni objekat (200m²), magacin (80m²),
- magacin prodavnica (72m²),
- magacin (215m²) magacin sa pomoćnim prostorijama (240m²), nadstrešnica (200m²) kuhinja sa roštiljem (7m²)
- stan u Trepčanskoj (40m²) i dr.

Stečajni dužnik „REKORD HOLDING” DP imao je i udele u kapitalu preduzeća i to:

1. „**REKORD PROTEKTIRANJE**” d.o.o. **Požarevac**, koje je prodato 28. juna 2011. godine, kod Agencije za privatizaciju, pre prvog poverilačkog ročišta,
2. „REKORD KOMERC” d.o.o.Niš,
3. „REKORD KOMERC” d.d. Podgorica,
4. „REKORD Export Import” d.o.o. Beograd,
5. „REKORD KOMERC” d.o.o. Novi Sad,
6. „REKORD AGRAR „ d.o.o. Beograd i dr.

Odbor poverilaca je doneo odluku da se zemljište na kome je upisan stečajni dužnik izda u zakup i da se tako ostvaruje prihod.

Iznos koji od stečajnog dužnika potražuju poverioci-bivši zaposleni čini 114.809.479,4 dinara utvrđenih potraživanja od čega je iznos od 926.775,13 dinara raspoređen u prvi isplatni red a ostatak u visini od 113.882.704,30 dinara u treći isplatni red.

Dokaz: Dokaz: Izjašnjenje po zahtevu VII Su.br.38/12-38-3 od 28.05.2012. g.

II Po zahtevu SAVETA ZA BORBU PROTIV KORUPCIJE sačinjeno je 2012. godine i Izjašnjenje stečajnog upravnika, zavedeno kod Privrednog suda u Beogradu, VIII- Su- br. 38/12 -38-4 od 01.06.2012. godine za stečajnog dužnika „**VIZAHEM**” **DOO Beograd**, u stečajnom postupku **9. St. 114/2010** i to:

Izvršena je prodaja i unovčenje imovine „VIZAHEMA” DOO Beograd:

- postrojenja i opreme u vrednosti od _____ 71.961.390,00 dinara,
- zaliha i gotovih proizvoda u iznosu _____ 37.522.276,00 dinara,

- naknadno pronađene imovine _____ 51.486,60 dinara,
UKUPNO _____ **109.535.152,60 dinara**

Na prvom poverilačkom ročištu prijavljana su potraživanja 756 bivših radnika i naknadno još 13 prijava potraživanja bivših radnika.

Ukupno priznata i osporena potraživanja radnika stečajnog dužnika koja spadaju u II i IV isplatni red iznose 468.417.069,00 dinara ili po srednjem kursu NBS na dan podnošenja izveštaja 4.038.078,00 EUR-a.

Ukupno priznata i osporena potraživanja pravnih lica sa razlučnim poveriocima iznose 1.061.680.667,00 dinara ili po srednjem kursu NBS na dan podnošenja izveštaja 9.152.419,00 EUR-a.

Potraživanja bivših radnika u odnosu na ukupna potraživanja iznose **30,60%** a u odnosu na potraživanje pravnih lica **44,10%**. I pored toga, bivši radnici „VIZAHEM” – **a nemaju svog predstavnika u Odboru poverilaca**. Od stečajnog upravnika i predsednika stečajnog veća više puta je traženo postavljanje bar jednog člana u Odboru poverilaca „Vizahem” - u stečaju, kao i dostavljanje svih zapisnika, donetih odluka Odbora i mesečnih izveštaja u ovom stečajnom postupku.

Dakle, ukupno priznata potraživanja bivših radnika stečajnog dužnika iznose 211.702.039,00 dinara ili 1.825.017,00 eura.

Iz napred označenog Izjašnjenja može se takođe videti da su ukupni troškovi stečajnog postupka od dana pokretanja stečajnog postupka 16.06.2008. godine, iznosili 99.763.460,47 dinara. Zemljište pod zgradom i drigim objektima na katastarskoj parceli 2369/2 u površini od 6 hektara i 35 m², upisano je u list nepokretnosti 1857 KO Stara Rakovica sa pravom korišćenja 1/1 u korist stečajnog dužnika „Vizahem eksport-import” doo Beograd i još uvek nije prodato, kao ni Poslovni centar u Zaječaru.

Radnicima je isplaćeno samo po 25.000,00 dinara (iako svaki radnik ima potraživanje od 200.000,00 do 250.000,00 dinara) što je sve ukupno isplaćeno iznosilo samo 18.775.000,00 dinara. Iz zapisnika Odbora poverilaca od 07.10.2011. godine na strani 2. može se videti da je za 5 članova ODBORA POVERILACA isplaćeno 2.656.000,00 dinara, oko 40.000.000,00 dinara za ANGAŽOVANJE RADNIKA PO UGOVORU O DELU, a 5.000.000,00 stečajnoj upravnici Mirjani Lazarević, kao nagrada iako joj je Agencija za licenciranje stečajnih upravnika ODUZELA LICENCU REŠENJEM DISCIPLINSKOG VEĆA OD 10.06.2011. godine. Sve je POTROŠENO NA TROŠKOVE STEČAJNOG POSTUPKA, NA RAČUNU SKORO DA NEMA NIŠTA!?

Dokaz: 1) Izjašnjenje po zahtevu VIII-Su-38/12-38-1 od 01.06.2012. g. 2) spisak za isplatu 20% neisplaćene minimalne zarade.

V NAVEDITE ZAHTEV O KOME USTAVNI SUD TREBA DA ODLUČI

Predlažemo da Ustavni sud usvoji ovu žalbu, da utvrdi da su povređena napred navedena prava podnosioca žalbe i drugih bivših radnika „REKORD HOLDING“ DP BEOGRAD – U STEČAJU i „VIZAHEM“ DOO BEOGRAD –

U STEČAJU i da im utvrdi pravo na isplatu - neisplaćene minimalne zarade od 01.09.2007. godine do 31.08.2008. godine po o ceni rada na dan isplate; - neisplaćene zaostale zarade od 12.07.2008. do 30.11.2008. godine izražene u broju časova sa kamatom po obračunu stečajnog upravnika od 31.05.2011. godine; - neuplaćene doprinose kod Fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje, po spisku radnika kojima nije uplaćen ni radovni ni beneficirani radni staž a koji je priznat od stečajnog upravnika za 170 radnika koji bi navedenim uplatama mogli da ostvare pravo na starosnu penziju; - neisplaćene troškove parničnih postupaka po izvršnim ispravama-presudama; - neisplaćeni regres za godišnji odmor, - otpremnine za 2006.g, 2007.g. i 2008. g. u skladu sa zakonskim i ustavnim odredbama, kao i nematerijalnu štetu za pretrpljene duševne bolove.

Dokaz: 1) Zapisnik o radnim mestima na kojima se staž osiguranja računa sa uvećanim trajanjem u fabrici gumenih proizvoda „REKORD“ – BEOGRAD; 2) Spisak priznatih potraživanja - beneficiranog radnog staža od stane stečajnog upravnika; 3) Spisak radnika kojima nije uplaćen radni staž.

Takođe, predlažemo da Ustavni sud donese rešenje o privremenoj meri kojom se nalaže banci ili drugoj finansijskoj organizaciji kod koje stečajni dužnik REKORD HOLDING DP – u stečaju i stečajni dužnik VIZAHEM DOO BEOGRAD – u stečaju ima račun, da stečajnom dužniku ili trećem licu, po nalogu stečajnog dužnika uskrati sa računa stečajnog dužnika isplatu novčanog iznosa za koji je određena privremena mera, do donošenja odluke po ovoj Ustavnoj žalbi.

Tekući računi stečajnog dužnika Rekord Holding – u stečaju

KBC banka AD Beograd, br. 115-20378-40

Vojvodanska banka AD Novi Sad br. 355-1029953-10

Univerzal banka AD Beograd br. 290-18091-93

Tekući račun stečajnog dužnika „VIZAHEM EXPORT IMPORT“ d.o.o. – u stečaju

Univerzal banka AD Beograd, broj: 290-13552-33

Svojeručni potpis.....

Datum i mesto podnošenja žalbe:

U Beogradu,

PRILOG: - specijalno punomoćje

Podnesak Privrednom sudu u Beogradu

2. St. br. 267/2011

Predmet: Zahtev za dostavljanje dokumentacije

Stečajnom sudiji Milivoju Ikoniću

Poštovani,

Udruženje URANAK je osnovano 2011.godine sa ciljem da štiti prava nekadašnjih radnika Rekorda i Vizahema, kao poverilaca u postupku stečaja.

Predstavnici bivših radnika „**REKORD HOLDING**” DP – U **STEČAJU** nemaju uvid u dokumentaciju vezanu za sprovođenje stečajnog postupka, što je **suprotno članu 10. stav 1. Zakona o stečaju, koji jasno predviđa da je stečaj javan i da svi učesnici u stečajnom postupku imaju pravo na blagovremen uvid u podatke vezane za sprovođenje postupka, osim podataka koji predstavljaju poslovnu i službenu tajnu.**

Osim toga, bivši radnici „**REKORD HOLDING**” DP – U **STEČAJU**, kao poverioci čija su ukupna potraživanja **veća od 20% od ukupnog iznosa prijavljenih potraživanja**, imaju pravo da zahtevaju da im stečajni upravnik dostavi svu stečajnu dokumentaciju, sa kojom nisu blagovremeno upoznati, na osnovu člana 29. Zakona o stečaju.

Iz navedenih razloga zahtevamo da nam dostavite:

- 1) Knjige zaključaka i rešenja o priznatim i osporenim potraživanjima;
- 2) Popis imovine REKORD HOLDING DP
- 3) Bilans stanja REKORD HOLDING DP
- 4) Izveštaj o statusu zavisnih preduzeća
- 5) Zapisnike i odluke odbora poverilaca,
- 6) Finansijske izveštaje i izveštaje o radu (osim izveštaja od 16.08.2012. godine koji je poslat Biljani Racić i izveštaja od 24.12.2012. godine koji je poslat Dragoljubu Markoviću, sa kojima smo upoznati)
- 7) Izveštaje iz kojih se mogu videti troškovi stečajne uprave od maja 2011.godine do dana prijema ovog zahteva.
- 8) Izveštaje o stambenom fondu i dr.

Pošto stečajni upravnik ne odgovara na naše zahteve, tražimo da u odbor poverilaca kooptirate novog člana iz reda biših radnika, kome će mandat trajati do prvog narednog zasedanja skupštine, u skladu sa zakonaom, kako bi smo ubuduće imali blagovremene informacije.

Predsednik udruženja „URANAK”

Dragoljub Kostić

KUPAC: „VIZAHEM” DOO - u stečaju

Kršenje radničkih prava u stečaju

Obaveštenje bivših radnika o koruptivnim radnjama u stečajnom postupku 9 St-114/2010 koji se vodi kod Privrednog suda u Beogradu.

Podnosioci:

Milić Dragan iz Beograda-Resnik, ul. Josipa Telarevića broj 70 kao predsednik Skupštine poverilaca „VIZAHEM“ u predmetu 9 St-114/2010 i **Kostić Dragoljub** kao poverilac i predsednik Udruženja osnovanog 2011. godine sa ciljem da štiti prava nekadašnjih radnika Rekorda i Vizahema.

Sadržina pritužbe:

Poštovani,

Povodom primedbi koje je predsednik Udruženja URANAK uputio na rad i postupanje Privrednog suda u Beogradu, preko Ministarstva pravde i državne uprave, zavedene pod VI-Su-210/202-3 od 18.07.2013. godine, koja se odnosi na rad i postupanje Privrednog suda u Beogradu u predmetu 9 St.114/2010, nakon izjašnjenja stečajnog sudije i uvida u AVP program, obavešten je da pritužba NIJE OSNOVANA.

Dokaz : Obaveštenje VI Su broj:210/2012-4 od 23.07.2013. godine.

Međutim, mi i dalje smatramo da nije tako. Od stečajnog upravnika i predsednika stečajnog veća više puta je traženo hitno postavljanje bar jednog člana u Odboru poverilaca „Vizahem” u stečaju jer BIVŠI RADNICI IMAJU PREKO 50% POTRAŽIVANJA VIZAHEMA, kao i dostavljanje svih zapisnika, donetih odluka odbora poverilaca i mesečnih izveštaja u ovom stečajnom postupku.

Predstavnici bivših radnika NEZAKONITO SU USKRAĆENI ZA SVOG PREDSTAVNIKA U ODBORU POVERILACA i nemaju nikakav uvid u dokumentaciju vezanu za sprovođenje stečajnog postupka. Evo kako je do toga došlo. U Odbor poverilaca su na prvoj Skupštini 27. oktobra 2008. godine izabrani su Zvonimir Antić, Bojan Simić, Milorad Duduković, Sretko Masleša i Predrag Šljivić, od kojih Antić i Duduković kao predstavnici radnika.

DOKAZ - Zapisnik sa Skupštine

Istog dana 27.10.2008. godine, konstituisan je Odbor poverilaca „VIZAHEM” d.o.o. u stečaju i za predsednika Odbora izabran je predstavnik bivših radnika ANTONIĆ ZVONIMIR. Toga dana Odbor poverilaca doneo je dve odluke, prvu da stečajna uprava može da potpiše Ugovor o zakupu poslovnog prostora sa REKORD HOLDING DP i drugu, da naknada za rad u Odboru poverilaca iznosi 14.000,00 dinara mesečno za svakog člana pojedinačno.

Dokaz: Zapisnik i odluke Odbora poverilaca od 27.10.2008. godine.

Međutim, dana 20. januara 2009. godine tri člana Odbora poverilaca Masleša, Šljivić i Simić su **isključili predstavnike radnika iz Odbora poverilaca** sa obrazloženjem da predstavnici radnika ne mogu biti članovi Odbora poverilaca i o tome obavestili predsednika stečajnog veća „Vizahem” u stečaju (ST. 80/2007) dana 28.01.2009. godine. U obrazloženju se navodi da su Duduković i Antonić isključeni „tumačenjem odredbe člana 25. Zakona o stečajnom postupku, da radnici koji su zatečeni kod stečajnog dužnika u vreme otvaranja stečajnog postupka, kao ni oni radnici koji su zbog potreba vođenja stečajnog postupka zadržani u radu ili pak naknadno primljeni u rad kod stečajnog dužnika, na mogu biti članovi odbora poverilaca“. Ovakvo tumačenje člana 25. Zakona o stečajnom postupku je bilo potpuno pogrešno i upravljeno na izbacivanje oba predstavnika bivših radnika iz Odbora poverilaca.

Članom 25. stav 3 Zakona o stečajnom postupku („Službeni glasnik RS“, br. 84/2004 i 85/ 2005) propisano je da „članovi odbora poverilaca mogu biti stečajni poverioci, bez obzira na visinu svog potraživanja i da se ZAPOSLENI kod stečajnog dužnika ne mogu biti birati u odbor poverilaca“. Duduković i Antonić, osim što su bili poverioci u ovom stečajnom postupku bili su legalno izabrani članovi Odbora poverilaca i više NISU BILI radnici Vizahema, a nisu bili ni radno angažovani kod stečajnog upravnika, te je ovakvim postupanjem povređen zakon na njihovu štetu. Naime, **svim radnicima je 11. jula 2007. godine prestao radni odnos u Vizahemu d.o.o.** Nakon toga, bivši radnici „Vizahema“ ponovo su vraćeni u Rekord Holding DP radi isplate socijalnog programa na osnovu rešenja ministra ekonomije i regionalnog razvoja broj: 401-00-1784/2/2008-15 od 09.10.2008. g. iz tzv. TRANZICIONOG FONDA, po Odluci o utvrđivanju programa za rešavanje viška zaposlenih u procesu racionalizacije, restrukturiranja i pripreme za privatizaciju (Sl. glasnik RS br.64/05,89/06,85/08 i 90/08), u vreme kada je REKORD HPLDING DP IZAŠAO IZ PROCESA RESTRUKTURIRANJA I PRIPREME ZA PRIVATIZACIJU, na osnovu Rešenja Agencije za privatizaciju R-141/06-02 od 09.08.2006.godine. **Svim radnicima REKORD HOLDING DP prestao je radni odnos 31.11.2008. godine.**

Sporazum sa bivšim poslodavcem Vizahem od 16.10.2008.g. nalagao mu je zatvaranje radnog staža za 2006, 2007 i 2008. godinu i šest meseci 2008. godine, kao i uplatu beneficiranog radnog staža za sve prethodne godine, što do danas nije urađeno.

Dokaz: 1. Dopis Ministarstva ekonomije i regionalnog razvoja Broj: 550-00-172/1/2008-15 od 16.10.2008.g. 2. spisakovi isplata

Antonić Zvonimir je pre ovog nezakonitog izopštenja bio izabran za predsednika Odbora poverilaca, od članova Odbora poverilaca, na osnovu čl.25 stav 4. Zakona o stečajnom postupku, te je morao biti obavešten o održavanju sednice Odbora od 20.01.2009.godine. Shodno članu 26. Zakona o stečajnom postupku. „Radom odbora poverilaca rukovodi predsednik odbora koji zakazuje sednice odbora.Predsednik odbora je dužan da zakaže sednicu kada to traži više od polovine članova odbora.”

Osim toga, nije bilo zakonskog uslova za razrešenje iz člana 25.stav 5. Zakona o stečajnom postupku, kojim je predviđeno da “Člana odbora razrešava skupština poverilaca ili stečajno veće, **ukoliko ne izvršava svoje obaveze određene ovim zakonom.**“

Kako oba predstavnika bivših radnika Vizahema, kao članovi Odbora poverilaca NISU bili obavešteni o održavanju tzv. sednice od 20.01.2009. odluka o njihovom razrešenju bila je očigledno doneta i pre njihovog formalnog razrešenja, na sednici od 20.01.2009. Ovakvim postupanjem povređen je zakon na štetu bivših radnika kao poverilaca, jer NISU postojale nikakve zakonske prepreke da se Duduković i Antoniće izaberu i ostanu u Odboru poverilaca. Odluku o razrešenju potpisao je novi predsednik Odbora poverilaca Bojan Simić, kao predstavnik EAST COM LTD-CYPRUS. Novoimenovani predsednik Odbora poverilaca prisustvovao je lično samo ovoj tzv. sednici Odbora poverilaca. Na svim ostalim sednicama Odbora zastupao ga je advokat Aleksandar Todorović iz Beograda, koji nikada nije prisutan, ali za koga se uvek javljala izvesna Mila Zeković. Advokat po pravilu overi zapisnik svojim pečatom i potpisom, iako ni jednoj sednici Odbora nije lično prisustvovao. **Postavlja se pitanje, na osnovu kakvog ovlašćenja Mila Zeković zastupa advokata Aleksandra Todorovića?**

Ovako nezakonitom postupanju svakako je pogodovao loš tekst Zakona o stečajnom postupku („Službeni glasnik RS“, br. 84/2004 i 85/ 2005) u kome su u u koliziji stav 5.i 6. ovog člana, pa iako je stavom 5. jasno predviđeno da člana odbora može razrešiti samo skupština poverilaca i stečajno veće i to pod uslovom da ne izvršava svoje obaveze određene zakonom, već sledećim stavom 6. istog člana dao je mogućnost i odboru poverilaca da mogu kooptirati novog člana odbora ali tako da mu „MANDAT TRAJE DO PRVOG NAREDNOG ZASEDANJA SKUPŠTINE NA KOJOJ ĆE SE IZABRATI NOVI ČLAN ODBORA”

Poverioci koji su isključili predstavnike radnika su, na prvoj Skupštini poverilaca, imali prilike da se pobune protiv izbora predstavnika radnika. Međutim, oni to nisu učinili, već su subverzivno, na prvoj sednici Odbora, nezakonito isključili radničke predstavnike, a na njihovo mesto nisu kooptirali druge predstavnike radnika, već predstavnike drugih poverilaca, koji imaju 0,004% potraživanja (Invensys), odnosno 0,0119% potraživanja (Tranšped Pro Team).

IZ NAVEDENOG RAZLOGA, ODBOR POVERILACA SVE VREME RADI NEZAKONITIO I DONOSI NEZAKONITE ODLUKE!

Član 25.

glasi:

Skupština poverilaca na prvoj sednici ili na prvom poverilačkom ročištu bira odbor poverilaca.

Broj članova odbora poverilaca određuje skupština, s tim što taj broj ne može biti veći od devet članova i što uvek mora biti neparan.

Članovi odbora poverilaca mogu biti stečajni poverioci, bez obzira na visinu svog potraživanja. Zaposleni kod stečajnog dužnika ne mogu se birati u odbor poverilaca.

Članovi odbora poverilaca biraju predsednika odbora.

Člana odbora razrešava skupština poverilaca ili stečajno veće ukoliko ne izvršava svoje obaveze određene ovim zakonom.

Ako odbor poverilaca razreši člana odbora ili član da ostavku na članstvo u odboru, odbor može da kooptira novog člana odbora kome mandat traje do prvog narednog zasedanja skupštine na kojoj će se izabrati novi član odbora.

Na istoj sednici Odbora su umesto Dudukovića i Antonića kooptirani Aleksandra Stanić, ispred poverioca Invensys, i Vojislav Simić, ispred poverioca Tranšped Pro team.

Dokaz: odluke Odbora sa sednice 20.01.2009. godine.

Ovakvim postupanjem povređen je zakon na štetu bivših radnika, jer NISU postojale zakonske prepreke da se Duduković i Antonić izaberu i ostanu u Odboru poverilaca.

Ovako nezakonitom postupanju svakako je pogodovao loš tekst Zakona o stečajnom postupku („Službeni glasnik RS“, br. 84/2004 i 85/ 2005) koji kao što se može videti iz prikazanog člana 25. Zakona, ima u koliziji stav 5. i 6. ovog člana, pa iako je stavom 5. jasno predviđeno da člana odbora može razrešiti samo skupština poverilaca i stečajno veće i to pod uslovom da ne izvršava svoje obaveze određene zakonom, već sledećim stavom 6. istog člana data je mogućnost odboru poverilaca da mogu kooptirati novog člana odbora ali tako da mu „MANDAT TRAJE DO PRVOG NAREDNOG ZASEDANJA SKUPŠTINE NA KOJOJ ĆE SE IZABRATI NOVI ČLAN ODBORA”

Poverioci koji su isključili predstavnike radnika su, na prvoj i jedinoj Skupštini poverilaca, imali prilike da se pobune protiv izbora predstavnika radnika. Međutim, oni to nisu učinili, već su subverzivno, na tzv. sednici Odbora održanoj 20.01.2009.godine, nezakonito isključili oba predstavnika bivših radnika, koji su poverioci i članovi Odbora poverilaca (Zvonimir Antonić, čak predsednik Odbora poverilaca), a na njihovo mesto nisu kooptirali nijednog predstavnika bivših radnika, već predstavnike drugih poverilaca, koji imaju 0,004% potraživanja (Invensys), odnosno 0,0119% potraživanja (Tranšped Pro Team).

Kao što smo već naveli, nezakonit izbor novih - kooptiranih članova (Invensys i Tranšped Pro Team) suprotan je čl. 25. stav 5 Zakona o stečajnom postupku i povlači nezakonitost svih odluka koje je Odbor doneo.

Ovo tim pre, jer novi članovi Odbora poverilaca nikada nisu potvrđeni na Skupštini, kako je to predviđao Zakon o stečajnom postupku, JER SKUPŠTINA POVERILACA NAKON 2008. GODINE NIJE NI ODRŽAVANA! Navodno je održana jedna Skupština 2009. godine, koja niti je propisno sazvana (poverioci nisu obavesteni o održavanju), niti su poverioci ikada dobili zapisnik sa ove sednice.

Na osnovu Ugovora o kupoprodaji pokretne i nepokretne imovine 1-241/05-118/02 od 15.03.2005.godine, koji je sačinila Agencija za privatizaciju, **nije sadržana mogućnost raskida ugovora na osnovu člana 41.a Zakona o privatizaciji**, zbog suštinske razlike koja postoji između ugovora o prodaji kapitala i ugovora o prodaji imovine. Dakle predmetnim ugovorom o prodaji se prodavala IMOVINA a ne DRUŠTVENI KAPITAL. Ugovor o prodaji „Vizahema“ d.o.o. kao dela imovine „REKORD HOLDING“ DP U RESTRUKTURIRANJU sa još tri zavisna privredna društva, organizovana kao društva sa ograničenom odgovornošću u restrukturiranju, kao kao prodavca i „Vizahema“ d.o.o. Beograd kao kupca, imao je za posledicu da se raskid ugovora mogao tražiti **samo na osnovu čl.124. do 132. Zakona o obligacionim odnosima** i u skladu sa tim Agencija za privatizaciju NIJE MOGLA POKRENUTI POSTUPAK ZA RASKID PREDMETNOG UGOVORA. Polazeći od odredbe člana 3. Zakona o privatizaciji SAMA PRODAJA IMOVINE NEMA KARAKTER PRIVATIZACIJE KAPITALA VEĆ SE RADI O PROMENI OBLIKA IMOVINE na osnovu Zakona o prometu nepokretnost i i Zakona o preduzećima, A NE PROMENI VLASNIŠTVA NA KAPITALU!?! **KUPAC nije pravni sledbenik Prodavca i ne preuzima dugove Prodavca.** Iz Zapisnika Poreske uprave – filijala Rakovica broj: 47-1/1257-2005 od 31.12.2005. može se videti (strana 8. prvi pasus) nalaz poreskog inspektora da „poslovanje preduzeća „Vizahem“ predstavlja PARALELNO poslovanje preduzeća „REKORD“ i konstatacija na strani 7. prvi pasus, da je „Vizahem“ vlasnik proizvodnje, a nije obveznik po nastalim obavezama, što je sukob interesa, pa na osnovu toga i nezakonito izvršena privatizacija, bez kontinuiteta stvorenih obaveza“.

Dokaz: Zapisnik Poreske uprave – filijala Rakovica broj: 47-1/1257-2005 od 31.12.2005.

Prodavci su imali pravo na jednostrani raskid ugovora samo u slučaju da Kupac ne upati kupoprodajnu cenu. Na osnovu kupoprodajnog ugovora prodato je preko 44.000 m2 uknjiženih objekata sa pravom korišćenja oko 7 hektara zemljišta (čl. 2. Ugovora navodi 43 građevinska objekta, sve proizvodne mašine, robu zatečenu u magacinu, sirovine i rezervne delove, vozila i dr.) za kupoprodajnu cenu od 419.540.160,00 dinara ili **5.200.000, 00 EUR** (u članu 3. Ugovora o kupoprodaji pogrešno je upisano slovima: petmilionadvestotinhiljada **dinara**).

Na osnovu procene vrednosti dela imovine stečajnog dužnika „Vizahem“ – u stečaju 9 St. 114/2010 OD FEBRUARA 2010. g. imovina stečajnog dužnika vredi **35.433.160,00 EUR**, a samo pokretna imovina koja je do sada unovčena iznosi 1.000.000,00 EUR-a. Radnicima je isplaćeno oko 25.000,00 dinara (iako svaki radnik ima potraživanje od 200.000,00 do 250.000,00 dinara) što sve ukupno **iznosi 211.881.755,54 sa kamatom od 130.500,00 dinara.** Iz zapisnika Odbora poverilaca od 07.10.2011. godine na strani 2. može se videti da je za 5 članova ODBORA POVERILACA isplaćeno 2.656.000,00 dinara, oko 40.000.000,00 dinara za ANGAŽOVANJE RADNIKA PO UGOVORU O DELU i 5.000.000,00 dinara stečajnoj upravnici Mirjani Lazarević, kao nagradu, iako je istoj Agencija za licenciranje stečajnih upravnika ODUZELA LICENCU REŠENJEM DISCIPLINSKOG VEĆA OD 10.06.2011. godine. Sve je **POTROŠENO NA TROŠKOVE STEČAJNOG POSTUPKA, NA RAČUNU NEMA NIŠTA!?**

Dokaz: 1. Ugovor o kupoprodaji pokretne i nepokretne imovine 1-241/05-118/02 od 15.03.2005. godine, 2. Zapisnik Odbora poverilaca od 07.10.2011.g. 3. Zapisnik Odbora poverilaca od 08.07.2011. godine, 4. Predlog za novu procenu od 03.04.2012. g.

Pošto su predstavnici bivših radnika NEKONITO izopšteni iz rada Odbora tražili smo vraćanje označenih predstavnika u Odbor poverilaca i da nam se HITNO omogući uvid u sve zapisnike, odluke, finansijske izveštaje i eventualne nalaze veštaka koji se nalaze u stečajnom predmetu.

Ovim putem Vas obaveštavamo, da prava poverilaca-bivših radnika VIZAHEM – U STEČAJU, ostatku nekadašnjeg giganta REKORD, godinama su kršili praktično najodgovorniji pojedinci u stečaju, a prvenstveno predsednica stečajnog veća Ljiljana Pavlović i smozvani stečajni upravnik, a kasnije “saradnik stečajnog upravnika” Zoran Simić, koji je angažovan po ugovoru o delu.

U pet godina dugom stečaju VIZAHEMA, kom se još uvek ne vidi kraj, tri puta su menjane stečajne sudije. Slična situacija je bila i sa stečajnim upravnicima: umesto Mirjane Lazarević, kojoj je oduzeta licenca je juna 2011. godine imanovan Zoran Milovanović. On je smenjen jer se suprostavio svom “saradniku” Zoranu Simiću, neformalnom rukovodiocu stečaja VIZAHEMA, koji uživa zaštitu predsednice stečajnog veća Ljiljane Pavlović i povezanih lica koja su uzurpirala Odbor poverilaca. Nakon smene Simića novembra prošle godine, imenovan je sadašnji upravnik Radiša Šulić. Navodimo ključne povrede postupka i prava poverilaca, o kojima smo blagovremeno obavestavali organe stečaja, a na koja nam niko nije dao odgovor, niti je, sa izuzetkom Zorana Milovanovića, preduzeo bilo kakve korake da se pljačka zaustavi.

Tražili smo više puta da se proverí da li su sadašnji članovi Odbora poverilaca povezana lica i da se izvrši uvid u dokumentaciju koja se odnosi na prodaju imovine, zbog zloupotreba i to:

Kad je otvoren stečaj kontrolu nad njegovim sprovođenjem preuzeo je Zoran Simić, koji se poveriocima predstavio kao stečajni upravnik. Ubrzo je u zgradi bila isključena struja i voda, da bi se postupak vodio u prostoru preduzeća „Centro-fin“, Sremska br. 6/1, gde je Simić likvidacioni upravnik. “Centro-finu” se na ima zakupa plaća 60.000,00 dinara mesečno, a u stečaju je zaposleno više osoba iz „Centro-fina“ i povezane firme „Centroeksport“.

Radnici-poverioci su od početka nastojali da spreče štetno postupanje Zorana Simića, u uverenju da je on stečajni upravnik, jer se tako sam lažno predstavio. Već iz prvih nepravilnosti i nelogičnosti na koje smo blagovremeno ukazali Ljiljani Pavlović, imenovana je mogla da vidi u kom pravcu je krenuo postupak stečaja i da spreči nastajanje štete za poverioce. Međutim, na prigovore koje joj je dostavio predsednik Skupštine poverilaca Dragan Milić nikada nije čak ni odgovorila.

Dokaz: pismo predsednika Skupštine poverilaca predsedniku stečajnog veća od 16. jula 2008. godine.

Sledi prodaja opreme i mašina koju je realizovao Zoran Simić. Pored toga što su mašine prodane kao staro gvožđe, čupani su i bakarni kablovi koji nisu bili predmet procene. Te iste mašine koje su prodane po ceni starog gvožđa, sada rade kod drugih privatnih firmi. Da zlo bude veće kopaju se kablovi do trafo stanice i izaziva požar, odnosno prekid snabdevalja strujom. Sve ove radnje je "savestan" saradnik preduzeo bez saglasnosti stečajnog upravnika. Zoran Simić uzima firmu Eko zom iz Obrenovca koja je registrovana za čišćenje zgrada, a Simićev dobar kupac dobija da izvede radove i postavi novi kabal, a pruzme stari bakar.

Nastavak događaja je završni udarac u ovom stečajnom postupku, a to je za krivično gonjenje, a ne za nagradu koju sudija Ljiljana Pavlović dodeljuje Simiću i ekipi u Sremskoj br. 6/1. Kada je stečajni upravnik Zoran Milovanović odbio da plati troškove za postavljane kablova, Zoran Simić se izvinjava stečajnom upravniku zbog postupalja bez njegove saglasnosti. Na sednici odbora kojoj prisustvuju predstavnici nas radnika-poverilaca, nema rasprave niti odluke o plaćanju tih troškova, ali u zapisniku koji sačinjava bivša sudija Milojka Zeković stoji da se izvrši pomenuta sporna isplata.

Na takav zapisnik ulažen je prigovor Odboru poverilaca, ALSU i stečajnom veću, a ishod svega je razrešenje stečajnog upravnika Zorana Milovanovića i određivanje Radiše Šulića, kao novog stečajnog upravnika.

Nesporna je činjenica da je razrešenje Zorana Milovanovića izvršeno na njegov zahtev, ali sigurno pod pritiskom sudije Ljiljane Pavlović da bi sve opet bilo u rukama takozvanog stečajnog upravnika Zorana Simića.

Zbog nezakonitog razrešenja naših predstavnika, shodno članu 18. stav 8 Zakona o stečajnom postupku NAKON PET GODINA IGNORISANJA NAŠIH ZAHTEVA, TRAŽIMO PISANE ODGOVORE NA PITANJA, I TO:

- Zašto i kako su pored mašina i druge opreme prodavani bakarni kablovi i čupane kompletne instalacije, pa sad ceo prostor izgleda avetilski kao u horor filmovima,
- Zašto nema odgovora na falsifikovani zapisnik sa sednice Odbora poverilaca os 05.11.2012.godine,
- Kako je za stečajnog upravnika određen, prema našim nespornim saznanjima rođak sudije Pavlović, Radiša Šulić, a odgovor na naše pitalje dobijamo od pomenutog Šulića a ne od nadležnog sudije,
- Kako je i dalje u tom postupku i pored priznate greške i dalje angažovan Zoran Simić i zašto ALSU ne vrši nadzor u tom predmetu,
- Zašto se plaća zakupnina "Centro finu" u likvidaciji kod onolikog prostora koji ima "Vizahem",
- Pod zaštitom sudije Pavlović vodi se likvidacija "CENTROEKSPORTA" i "CENTRO FINA" pa zar tu ne postoji sukob interesa gde je isti likvidacioni upravnik Zoran Simić,
- Zašto je na osnovu Rešenja br. 9.St.114/2010 Privrednog suda u Beogradu, ODOBRENO stečajnom upravniku da zaključi Ugovor o kupoprodaji nepokretnosti – kuće u Železniku, uz isplatu kupoprodajne cene u četiri rate;
- da li je vraćena pozajmica po Ugovoru o pozajmici sa "JAKOVLJEVIĆ" D.O.O. U STEČAJU u iznosu od **2.000.000,00 dinara** za koju je Odbor poverilaca dao saglasnost stečajnoj upravnici **Mirjani Lazarević**, kojoj je Agencija za licenciranje

stečajnih dužnika u međuvremenu oduzela licencu, **na VII sednici Odbora poverilaca, ODRŽANOJ TELEFONSKIM PUTEM, dana 23.07.2009. godine, kome je STEČAJNI UPRAVNIK RADIŠA ŠULIĆ?!**

Dokaz: Izvod sa sajta Agencije za privredne registre

- **zašto je isplaćeno 5 miliona za nagradu stečajnoj upravnici Mirjani Lazarević kojoj je Agencija za licenciranje stečajnih upravnika oduzela licencu?!?**
- **na šta je potrošeno preko 100 miliona od prodate pokretne imovine te na računima nema para ni za oglašavanje prodaje nepokretnosti;**
- **koliko je radnika bilo bespotrebno angažovano po ugovoru o delu na koje je potrošeno preko 40.000.000,00 dinara?**
- koliko iznose troškovi naknade za rad članova Odbora poverilaca u bruto iznosu?
- **da li će i kada bivšim radnicima biti uplaćeni doprinosi za radni staž i beneficirani radni staž radi odlaska u penziju?**

Da bi se ovim malverzacijama i trgovinom stalo na put neophodno je da se promeni stečajno veće, razreši stečajni upravnik Radiša Šulić i predmet vrati upravniku Zoranu Milovanoviću koji je zaustavio čak i rušenje dimnjaka namenjenom radnji "Eko zom". Gde li je kraj svemu ovome i sili sudije Pavlović u sprezi sa svojim izabranicima Zoranom Simićem i Radišom Šulićem?

POVEZANA LICA:

Naše udruženje je napisalo pismo na zapisnik sa sednice Odbora poverilaca od 5. novembra 2012. godine, koji smo pokušali da dostavimo svim članovima Odbora. Prilikom pokušaja da dođemo do adresa članova Odbora poverilaca, preko službe 988 smo saznali da se u njihovoj evidenciji na adresi Braće Baruh 2/17, na kojoj se u Agenciji za privredne registre vodi preduzeće LB Merchants, nalazi akcionarsko društvo Jugofrigo, matični broj 7454406. U preduzeću Jugofrigo je, prema podacima sa pretraživača www.stribor.eu.org, jedan od akcionara Mila Zeković, zastupnica East Com LTD u Odboru poverilaca Vizahema.

Dokaz: izvod sa pretraživača

Dva člana odbora poverilaca Vizahema, i to preduzeća East Com LTD i Invevsys, registrovani su na istoj adresi, u Gospodara Vučića 62, a East Com LTD je i vlasnik Invevsys. Pritom ni jedno ni drugo preduzeće nisu u evidenciji službe 988 na ovoj adresi, niti se fizički nalaze tamo.

Svi navedeni članovi Odbora poverilaca imaju skrivene vlasnike na off-shore lokacijama: East Com LTD, odnosno Invevsys na Kipru, a LB Merchants u Deleveru (USA).

Dokaz: izvodi iz APR

Imajući u vidu da predstavnik Invensys nije izabran u Odbor na Skupštini poverilaca, već je koptiran 20. januara 2009. godine, a da Skupština poverilaca od tada nije zasedala i nije imala mogućnost da izabere nove članove umesto koptiranih, a da su samo tri navedena člana Odbora učestvovala u radu sednice koja je dovela do smene stečajnog upravnika Zorana Milovanovića, jasno je da je gospodin Milovanović smenjen voljom povezanih lica, koja su uzurpirala Odbor poverilaca.

Ova lica donose odluke na štetu svih ostalih poverilaca, koji čine apsolutnu većinu u Skupštini, a čiji predstavnici su 20. januara 2009. godine nezakonito isključeni iz Odbora poverilaca.

Ova lica donose nezakonite odluke, na štetu svih ostalih poverilaca.

Udruženje za zaštitu ljudskih prava

radnika – URANAK

Dragoljub Kostić

Ul. Borska 80 Beograd

Mob: 069-279-30-17

Dragan Milić

predsednik Skupštine poverilaca

“VIZAHEM” – U STEČAJU

ul. Josipa Telarevića br.70

Beograd-Resnik

- **RTB BOR**

RTB Bor je nekada (do 1988. godine) bio jedan od najvećih proizvođača bakra na Balkanu, proizvodio je oko 150.000 ton a godišnje katodnog bakra. Sadržaj bakra u rudi bio je oko 15 a danas je oko 0,25-0,39%. Danas RTB Bor proizvodi oko 28.000 tona katodnog bakra, uz velike gubitke korisnih sirovina tokom tehnološke obrade naročito u flotacijskim procesima.

Rudne reserve bakra u RTB Bor danas spadaju u grupu veoma siromašnih ruda. RTB Bor danas ima oko 200 miliona tona rezervi rude sa sadržajem bakra oko 0,32%, koje tekućim zahtevima i budućim proširenjima mogu da se valorizuju, pod uslovima da se cena održi na sadašnjem nivou. To su rezerve gde je razvijena infrastruktura u ležištima Krivelja i Majdanpeka. Ostale rezerve koje mogu da budu potencijalne za eksploataciju, a koje su u funkciji cene bakra su ležišta „Borska Reka“, u kome je moguća podzemna eksploatacija, gde je moguća podzemna eksploatacija od oko 250 tona rude bakra sa 0,6% bakra po toni. Na ležištu kompleksa „Cerovo“ ima oko 30 miliona tona rude, koja je mineraloški kompleksnog sastava sa sadržajem bakra oko 0,3%, sa zantnim udelom oksidnog bakra, te je složena za preradu, tj. ima velike gubitke pri preradi i samo flotiranjem je nerentabilno tretirati ovakvu rudu. To su rezerve na nivou pruge i njena valorizacija ispod nivoa regionalne železničke pruge uveliko povećava investicije i troškove, a samim tim i rentabilnost eksploatacije dovodi u pitanje.

Ideja o ozgradnji nove topionice i njeno sprovođenje u konkretnu studijsku analizu započeto je početkom osamdesetih godina prošlog veka kada je proizvodnja bakra u RTB-u Bila iznad 120.000 tona godišnje. tada su RTB Bor i Institut u Boru u

konsultativnoj saradnji sa OUTOCUMPU iz Finske pristupili izradi fizibiliti studije. Tadašnjim analizama je konstatovano da nova topionica ne može biti rentabilna i ekonomična ispod proizvodnje od 150.000 tona katodnog bakra godišnje, a optimalni kapacitet je oko 200.000 tona katodnog bakra, tj. oko milion tona koncentrata godišnje. Pri tome, generalno loše stanje u rudarstvu uzrokovalo je male akumulacije finansijskih investicionih sredstava iz sopstvene proizvodnje i niske cene bakra u odnosu na zalihe i potrošnju.

Ambiciozna i nepromišljena ideja o izgradnji nove topionice u Boru pre obezbeđenja minimalnog kapaciteta koncentrata od 400.000 tona koncentrata godišnje bez prethodne rudarske produktivnosti, započeta je odlukom generalnog direktora Blagoja Spasovskog i pored upozorenja Instituta u Boru da je to nedozrela odluka i da će proizvesti brojne probleme i posledice u RTB-u, čak i do bankrotstva, jer sinhronizacija investicionog ulaganja ne obezbeđuje novčanu opravdanost povraćaja uložених sredstava. S druge strane ulaganjem u topionicu nije bilo sredstava za razvoj rudnika i proizvodnje koncentrata, čime se dolazi u situaciju da u toj topionici neće imati šta da se topi.

Generalni direktor Blagoje Spasovski je uspeo da na neshvatljiv način ubedi političku vladajuću oligarhiju 2009. godine i ugovori izgradnju topionice i sumporne kiseline sa SNC - Lavalinom iz Kanade i Energoprojektom iz Beograda, sa minimalnim kapacitetom od 400.000 tona koncentrata ili 80.000 tona katodnog bakra. Ugovorili su projektovanje preko 10.000.000,00 dolara sa SNC Lavalinom iako je beve postojala projektna dokumentacija na nivou baznih projekata za mnoge pogone nove topionice i potpuno završen dizajn od strane Instituta u Boru. Postavlja se pitanje zašto nije prvo ulagano u proizvodnju koncentrata koji je veoma tražena roba i njegova cena se kreće više od 80% od cene metala. Koncentrat se danas plaća avansom od strane prerađivačkih kompanija i to unapred do 3 godine, što je veoma dobro za rudnike jer na taj način imaju sredstva za investicione cikluse u održavanju ili povećanju proizvodnje koncentrata. Trebalo je dakle, prvo ulagati u proizvodnju koncentrata, pa tek nakon toga vršiti sagledavanje izgradnje nove topionice. Pa tek nakon toga vršiti sagledavanje izgradnje nove topionice, odnosno gašenje postojeće, što je i predlagao Institut u Boru. Da li je uopšte bila potrebna nova topionica, kao i stara, ako je cena koncentrata takva da je svega 15-20% niža cena bakra od katode na berzi.

Odluka menadžmenta RTB-a i Vlade Srbije, pre svega bivšeg Ministarstva za ekonomiju i regionalnog razvoja, da se gradi nova topionica u Boru, nije bila zasnovana na baznim – realnim činjenicama, već je odluka doneta na bazi ambicija generalnog direktora i nadležnih ministarstava, bez validnih podloga i detaljnog stručnog obrazloženja, pri čemu su znali da RTB ne može obezbediti ni 50% od potrebnog minimuma tj. 400.000 tona koncentrata ili 80.000 t. katodnog bakra. Stručnjaci Instituta u Boru su o ovim činjenicama blagovremeno upozoravali direktora Spasovskog i sve državne organe.

Institut u Boru je 1987. godine uradio kompletnu dokumentaciju za novu topionicu fleš smelting tehnologije, kapaciteta oko 200.000 t. katodnog bakra godišnje i ona je već tada pokazivala da je sa tim kapacitetom na ivici rentabilnosti.

Cena ugovorene nove topionice sa sumpornom kiselinom, iako su već postojali projekti koje je uradio Institut u Boru, iznosila je 135.000.000 USD 2009. godine. Po mišljenju stručnjaka realne činjenice mogle bi pokazati da će ove investicije dostići čak i preko 450.000.000 USD. Pri čemu, RTB je u 2012. godini uspeo da proizvede samo 82.000 t. koncentrata sa sadržajem bakra 20.19% , dok su štetne komponente u

tom koncentratu visoko iznad limita za ulazak u proces topljenja nove topionice. To znači da je RTB od 2008. godine do januara 2013. godine uspeo da dostigne samo kapacitet od samo 1/5 potrebnog koncentrata na godišnjem nivou, koji sa velikim rizikom može da prerađuje jer 12 elemenata koji utiču na ekologiju imaju do 30% veći ulaz od predviđenog limita u topionici, što značajno utiče na sistem ekološke zaštite.

Institut u Boru je permanentno, u pismenoj formi, upozoravao Vladu Srbije, resorno ministarstvo i predsednika Srbije od 2009. do 2011. godine, da je generalni direktor Spasovski smišljeno ušao u avanturu bez validnih činjenica, kao što su:

- Nije urađena fizibiliti studija o mogućoj proizvodnji koncentrata bakra iz ležišta RTB-a za narednih 15-20 godina, koja je urađena od kompetentne institucije i kompetentne revizije. Takva saradnja bi dala odgovor koliko i u kom vremenu, sa koliko investicija i vremena ulaganja se može obezbediti proizvodnja koncentrata bakra sa kvalitetom koji zahteva fleš tehnologija, koji bi bio bazna podloga za odluku o investiranju u novu topionicu.
- Institut za rudarstvo i metalurgiju u Boru je na samom početku te aktivnosti nudio uradi takve studije, ali je direktor Spasovski iz njemu znanih razloga odbio i saradnju sa institutom koji postoji 50 godina i koji je do 2008. godine bio u sklopu RTB-a Bor (nakon toga je po odluci Vlade Srbije izdvojen u samostalno državno preduzeće) sveo na minimum. Institut je u potpunosti bio isključen kod izgradnje nove topionice.

Ono što je posebno nelogično jeste da se dva pogona RTB-a za koje je vezan rad sadašnje i buduće topionice PRODAJU!?!

Prvi pogon je „KISIKANA“ koja je prodana veoma jeftino iako je pogon relativno nov i glavna je dovodna aorta kiseonika za novu fleš peć –Novu topionicu. Primera radi, za zadati minimalni kapacitet od od 400.000 tona koncentrata godišnje potroši se oko 98.000 t. kiseonika ili 73.200.000. normalna kubna metra što po sadašnjim cenama iznosi oko 7 miliona evra godišnje. Ukoliko se proces koji je zadat kapacitativno ne šaržira u kontinuitetu od oko 60 t. koncentrata/čas, utrošak kiseonika je znatno veći a samim tim i troškovi se funkcionalno povećavaju.

Drugi pogon je ležište kvarcnog peska „BELOREČKI PEŠČAR“ koji je prodat 2009. godine, a nužan je za šaržu koncentrata kao topitelj. Godišnje potrebe kvarcnog peska kao topitelja koncentrata bakra iznose oko 40.000 t., što u novčanoj vrednosti iznosi oko 2.000.000,00 godišnje. Inače, to je najveće ležište kvarcnog peska u regionu sa najboljim kvalitetom. Veoma je povoljan za izradu staklene ambalaže i idealan je za staklaru u paraćinu. Rezerve su preko 150X10⁶ t, pogon je nov, izdena je nova separacija, a prodat je za 1X10⁶ Evra i 3 X10⁶ Evra investicija za 6 godina. Pre prodaje tog pogona bilo je osmišljeno smanjivanje broja zaposlenih, smanjivanje prihoda u prethodne 4 godine pre prodaje i td. Interesantno je da je vlasnik iz Bugarske i da je monopolista te sirovine u Srbiji, jer je pre toga kupio i sve druge kvalitetne kvarcne sirovine u Srbiji (kvarc u Rgorini; Donja Bela reka u Boru; kvarcni pesak u Ubu itd.).

Očigledno je da je prodaja preduzeća kao i izgradnja nove topionice pažljivo smišljena da onemogući svako dalji normalan rad u RTB Bor i da su evidentni koreni organizovanog kriminala i korupcije preko tajkunsko-političkih klanova koji su i dovek Spasovskog za generalnog direktora. Inače, Spasovski je evidentiran u Beloj

knjizi MUP-a Srbije kao lice koje vrši krivična dela iz oblasti privrednog kriminala st.47.

Umesto zaključka

RESTRUKTURIRANJE PREDUZEĆA U NEKRETNINU

„Uslov našeg ekonomskog oporavka je: moramo da postanemo zemlja koja je privlačna za ulaganja. To podrazumeva korenito restrukturiranje nasleđene privrede i društva, ali i preispitivanje određenih nasleđenih prava (...) Ako u vezi sa ovim ne uspostavimo socijalni konsenzus, kakav smo uspostavili oko političke demokratije, propustićemo istorijsku šansu“ (Zoran Đinđić, „Predlog dogovora o državnom cilju“, VREME br. 533, 22. mart 2001. godine).

Vlada Srbije je 2001. godine izdvojila sedamdesetak najvećih preduzeća iz redovnog postupka privatizacije, takozvane „bele slonove“ socijalističke privrede, i stavila ih na restrukturiranje, kako bi ih pripremila za uspešnu prodaju tenderom, ili aukcijom. Među njima je čitava namenska industrija (Zastava, Krušik, Sloboda, Milan Blagojević, Prva iskra, Prva petoletka), RTB Bor, SARTID, ključna preduzeća rakovičkog basena (IMR, Rekord...), Prva srpska fabrika šećera Dimitrije Tucović, Lola, Zmaj, Trudbenik, subotički Sever, kikindska Livnica, šabačka Zorka, kragujevački Filip Kljajić, kraljevačka Fabrika vagona, jagodinska Fabrika kablova, niška Elektronska industrija...

Do današnjeg dana nije napravljena nikakva analiza učinaka restrukturiranja najvećih privrednih subjekata u Srbiji. Osim namenske industrije, koja je pod kontrolom države, većina restrukturiranih preduzeća **danas je u stečaju, ili pred stečajem**. Javnosti su poznati tek po neki ishodi pojedinačnih restrukturiranja, koji ukazuju na **enormne razmere pljačke društvene svojine i javnih fondova**: „Zastava je još 2001. godine ušla u proces restrukturiranja sa ciljem da se od glomaznog i neodrživog socijalističkog preduzeća napravi profitabilna kompanija koja bi se mogla uspešno privatizovati. Konsultant je izabran 2002. godine [programe restrukturiranja prave privatni finansijsko-pravni konsultanti koje bira i angažuje Agencija za privatizaciju; izbor konsultanta je prvi ozbiljan korak i faktički znači početak restrukturiranja]. Restrukturiranje je trajalo sve do 2008. godine, i na kraju nije dovelo ni do formiranja profitabilne kompanije, ni do prodaje preduzeća na tenderu. Punih šest godina su se smenjivale teorije o tome kako privatizovati Zastavu, ali jedini rezultat restrukturiranja je drastično smanjenje broja zaposlenih, od 8.300 radnika na hiljadu. Za ovakve rezultate država je konsultantskoj kući Citadel platila skoro milion evra, a po okončanju tog posla, ponovo je Citadel angažovala kao konsultanta za realizaciju zajedničkog ulaganja sa Fijatom, za honorar od 700.000 evra, i to bez postupka javne nabavke, sa obrazloženjem da taj posao mogu samo oni da obave. Na kraju je zajedničko ulaganje realizovano zaključenjem tajnog ugovora, tako da javnost nema nikakve informacije o visini ulaganja države u preduzeće Fijat automobili Srbija“ (Verica Barać, PRAVDA, 11. novembar 2011. godine).

Prema dokumentaciji kojom raspolažu radnici, u restrukturiranju RTB Bora, Trudbenika, Rekorda, Lole i Filipa Kljajića (što ne znači da je ovaj spisak konačan,

već da za druga preduzeća nemamo dokumentaciju), Agencija je prodavala delove ovih preduzeća kao imovinu na običnoj licitaciji, a ne u postupku privatizacije tenderom ili aukcijom, kako predviđa zakon. **Radnici su prodati uz imovinu**, bez zaštite koju im pruža Zakon o privatizaciji i bez mogućnosti da traže raskid ugovora u slučaju neizvršavanja socijalnog i investicionog programa, što takođe predviđa Zakon o privatizaciji. Neke od ovih radničkih grupa godinama su vodile najupornije štrajkove i proteste koje beleži istorija „tranzicije“ (Rekord/Vizahem, Trudbenik gradnja), zahtevajući raskid ugovora o privatizaciji; Objašnjeno im je da raskid ugovora nije moguć, jer prodaja njihovih preduzeća nije privatizacija, već običan obligacioni odnos. Obligacioni odnos koji za predmet ima ne samo imovinu, već i ljude.

Rezultat ovog kršenja zakona i ukidanja „određenih nasleđenih prava“ radnika nije bio ekonomski oporavak, već stečaj i gubitak posla.

* * *

Vlada Srbije je usvojila izmene i dopune Zakona o privatizaciji kojima se u jednoj tački ograničava postupak restrukturiranja na 30. juni 2014. godine. Vlada time želi da "stavi tačku na taj postupak", koji je počeo "još davne 2002. godine".

U Srbiji u ovom trenutku postoji 171 preduzeće u restrukturiranju u kome radi oko 60.000 ljudi. Bitno je reći da ta preduzeća, pored direktnih subvencija koje dobijaju iz budžeta Srbije, imaju i veliki broj indirektnih subvencija, odnosno ne plaćajući poreze, doprinose, takse, gas, struju i sve ostalo, te generišu gubitak koji godišnje iznosi i preko 700 miliona evra.

Ograničavanje roka za restrukturiranje na 30. juni 2014. je predviđeno i Akcionim planom koji su Ministarstvo finansija i privrede pripremili kao deo Fiskalne strategije 2013. do 2015. godine. U skladu sa Akcionim planom, u narednih godinu i po dana, preduzeća u restrukturiranju će biti privatizovana kroz privatizaciju imovine, kroz stečaj, kroz unapred pripremljen program reorganizacije ili kroz prodaju kapitala. Najverovatnije je da će većina njih pronaći svoju privatizaciju kroz prodaju imovine u stečaju.